

Szegedi Ítéltábla

Bf.III.1/2024/11.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2024. június 11. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

ítéletet:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt *Terhelt1 és társai* ellen indított büntetőügyben a Kecskeméti Törvényszék 2023. május 17. napján kihirdetett 5.B.244/2018/221. számú ítéletének Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt4 V. rendű, Terhelt6 VII. rendű és Terhelt7 VIII. rendű vádlottakra – valamint a fellebbezéssel nem érintett Terhelt3 IV. rendű és Terhelt5 VI. rendű vádlottra – vonatkozó részét *megváltoztatja* az alábbiak szerint:

Terhelt1 I. rendű vádlottat az ellene

2 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, 1 esetben (2) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat, 1 esetben (2) bekezdés b) pont 1. fordulat] miatt emelt vád alól felmenti.

Az I. rendű vádlott bűncselekményeit

5 rendbeli – 4 esetben bűnsegédként elkövetett – költségvetési csalás büntettének [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, 3 esetben (3) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat, 1 esetben (4) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat, 1 esetben (5) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat] és

9 rendbeli – 1 esetben közvetett tettesként, 7 esetben bűnsegédként, 7 esetben folytatólagosan elkövetett – hamis magánokirat felhasználása vétségének [Btk. 345. §] minősíti.

Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát egyezően 4 (négy) évre súlyosítja.

Az I. rendű vádlottat 4 (négy) év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozás gyakorlásától eltiltásra is ítéli.

Terhelt1 I. rendű vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés $\frac{3}{4}$ részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Terhelt2 II. rendű vádlottat az ellene

2 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, 1 esetben (2) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat, 1 esetben (2) bekezdés b) pont 1. fordulat] miatt emelt vád alól felmenti.

Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés, közügyektől eltiltás és gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás tartamát egyezően 4 (négy) évre súlyosítja.

Terhelt2 II. rendű vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés $\frac{3}{4}$ részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Terhelt3 IV. rendű vádlottat az ellene

1 rendbeli költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (2) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat] miatt emelt vád alól felmenti.

Terhelt4 V. rendű vádlott bűncselekményeit költségvetési csalás büntettének [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (3) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat] és 3 rendbeli – 2 esetben folytatólagosan elkövetett – hamis magánokirat felhasználása vétségének [Btk. 345. §] minősíti.

Terhelt4 V. rendű vádlott szabadságvesztésének tartamát 8 (nyolc) hónapra, a próbaidő tartamát 1 (egy) évre enyhíti.

Terhelt5 VI. rendű vádlottat az ellene

költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (2) bekezdés b) pont 1. fordulat] miatt emelt vád alól felmenti.

Terhelt5 VI. rendű vádlottal szemben a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést mellőzi, és a VI. rendű vádlottat megrovásban részesíti.

Terhelt6 VII. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 (egyezer) forintra leszállítja. Az így kiszabott összesen 200.000 (kettőszázezer) forint pénzbüntetést kell meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre átváltoztatni.

Terhelt7 VIII. rendű vádlottal szemben gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás kiszabását mellőzi.

A cég1-vel, a cég_2-vel és a cég_3-vel szemben a vagyonelkobzás elrendelésére vonatkozó rendelkezéseket mellőzi.

A vagyoneklobzást a cég_4-vel szemben tekinti elrendeltnek.

Az elsőfokú eljárás során felmerült helyesen 3.801.583 (hárommillió-nyolcszázegyezer-ötszáznyolcvanhárom) forint bűnügyi költségből a valamennyi vádlott által egyetemlegesen viselendő bűnügyi költség összegét 509.772 (ötszázkilencezer-hétszázhetvenkettő) forintra, Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott által egyetemlegesen viselendő bűnügyi költség összegét 551.182 (ötszázötvenegyezer-száznyolcvankettő) forintra, Terhelt2 II. rendű vádlott által önállóan viselendő bűnügyi költség összegét 165.642 (százhatvanötezer-hatszáznegyvenkettő) forintra, Terhelt4 V. rendű vádlott által önállóan viselendő bűnügyi költség összegét 208.641 (kettőszáznyolcezer-hatszáznegyvenegy) forintra, Terhelt6 VII. rendű vádlott által önállóan viselendő bűnügyi költség összegét 406.960 (négy százhaty-ezer-kilencszázhatvan) forintra, míg Terhelt7 VIII. rendű vádlott által önállóan viselendő bűnügyi költség összegét 419.300 (négy száztizenkilencezer-háromszáz) forintra leszállítja.

Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt4 V. rendű, Terhelt6 VII. rendű és Terhelt7 VIII. rendű vádlottat további 3.819 (háromezer-nyolcszáz-tizenkilenc) forint bűnügyi költség egyetemleges megfizetésére kötelezi.

Terhelt1 I. rendű vádlott bűnügyi költség önálló megfizetésére kötelező rendelkezést mellőzi.

Az állam által viselendő bűnügyi költség összegét 79.463 (hetvenkilencezer-négy százhatvanhárom) forintra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú ítélet felülbírálattal érintett részét *helybenhagyja* azzal, hogy az ítélet meghozatalának alapjául szolgáló tárgyalási napok közül a 2021. május 10. és 12. napjára történő utalást mellőzi, azokat 2022. február 23. napjával kiegészíti. Az elsőfokú ítélet meghozatalára nyilvános tárgyalás alapján került sor.

Megállapítja, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott bejelentett lakcíme: cím; Terhelt2 II. rendű vádlott bejelentett lakcíme: cím, személyazonosító igazolványának száma szám Terhelt4 V. rendű vádlott lakóhelyének címe helyesen cím; Terhelt6 VII. rendű vádlott személyazonosító igazolványának száma szám

Terhelt7 VIII. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A másodfokú eljárás során felmerült 157.100 (százötvenhétezer-száz) forint bűnügyi költségből Terhelt2 II. rendű vádlott köteles megfizetni 33.600 (harmincháromezer-hatszáz) forintot, ezt meghaladóan a másodfokú eljárás során felmerült 123.500 (százhuszonháromezer-ötszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 IV. rendű és Terhelt5 VI. rendű vádlott vonatkozásában hozott, az elsőfokú bírósággal ellentétes rendelkezései, valamint az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő rendelkezései, avagy azok indokolása

ellen a felsorolt vádlottak, védőik és az ügyészszég fellebbezést jelenthet be akként, hogy a jelenlévő fellebbezésre jogosultak a fellebbezésüket nyomban bejelenthetik vagy erre 3 (három) munkanapot tarthatnak fenn. A kézbesítés útján közölt ítélet ellen a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül a Szegedi Ítéletábrlán előterjeszthető fellebbezésnek van helye.

Az ítélet ellen Terhelt4 V. rendű, Terhelt6 VII. rendű és Terhelt7 VIII. rendű vádlott vonatkozásában nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A Kecskeméti Törvényszék a 2023. május 17. napján kihirdetett 5.B.244/2018/221. számú ítéletével a fellebbezésekkel érintett vádlottak, valamint a fellebbezésekkel nem érintett Terhelt3 IV. rendű és Terhelt5 VI. rendű vádlott vonatkozásában az alábbi rendelkezéseket hozta:

[2] **Terhelt1 I. rendű vádlottat** 7 rendbeli költségvetési csalás büntette [egy esetben közvetett tettesként elkövetett és a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat és (5) bekezdés b) pont 1-2. fordulat szerint minősül; 6 esetben bűnsegédként elkövetett és abból 2 rendbeli a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat és (2) bekezdés b) pont 1-2. fordulat, 3 rendbeli a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat és (3) bekezdés b) pont 1-2. fordulat, 1 rendbeli a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat és (4) bekezdés b) pont 1-2. fordulat szerint minősül] és 9 rendbeli – 2 esetben közvetett tettesként, 7 esetben bűnsegédként – folytatólágosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége [Btk. 345. §] miatt – mint visszaesőt – halmazati büntetésül 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, amelyből az I. rendű vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható.

[3] **Terhelt2 II. rendű vádlottat** 7 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette [melyből 1 rendbeli a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat és (5) bekezdés b) pont 1-2. fordulat, 2 rendbeli a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat és (2) bekezdés b) pont 1-2. fordulat, 3 rendbeli a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat és (3) bekezdés b) pont 1-2. fordulat, 1 rendbeli a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat és (4) bekezdés b) pont 1-2. fordulat szerint minősül] és 3 rendbeli bűnsegédként, folytatólágosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége [Btk. 345. §] miatt – mint többszörös visszaesőt – halmazati büntetésül 3 év szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 3 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, és a II. rendű vádlott a kiszabott szabadságvesztésből nem bocsátható feltételes szabadságra.

[4] **Terhelt3 IV. rendű vádlottat** 2 rendbeli – egy esetben bűnsegédként elkövetett – költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, 1 esetben (2) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat, 1 esetben (4) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat], valamint 2 rendbeli – egy esetben bűnsegédként – folytatólágosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége [Btk. 345. §] miatt – halmazati büntetésül – 1 év szabadságvesztésre és 2 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a

szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, és annak esetleges végrehajtása esetén a IV. rendű vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható.

[5] **Terhelt4 V. rendű vádlottat** költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (4) bekezdés b) pont 1-2. fordulat] és 2 rendbeli folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége [Btk. 345. §] miatt – halmazati büntetésül – 1 év 6 hónap szabadságvesztésre és 2 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, és annak esetleges végrehajtása esetén az V. rendű vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható.

[6] **Terhelt5 VI. rendű vádlottat** költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (2) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat], valamint folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége [Btk. 345. §] miatt – halmazati büntetésül – 150 napi tétel pénzbüntetésre és 1 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.000 forintban állapította meg azzal, hogy az így kiszabott mindösszesen 300.000 forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén, avagy a pénzbüntetés meg nem fizetett részét fogház fokozatban – nyilvánvalóan végrehajtandó – szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[7] **Terhelt6 VII. rendű vádlottat** költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (3) bekezdés b) pont 1-2. fordulat] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége [Btk. 345. §] miatt – halmazati büntetésül – 200 napi tétel pénzbüntetésre és 1 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.500 forintban állapította meg azzal, hogy az így kiszabott mindösszesen 500.000 forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén, avagy a pénzbüntetés meg nem fizetett részét fogház fokozatban – nyilvánvalóan végrehajtandó – szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[8] **Terhelt7 VIII. rendű vádlottat** költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (3) bekezdés b) pont 1-2. fordulat] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége [Btk. 345. §] miatt – halmazati büntetésül – 250 napi tétel pénzbüntetésre és 1 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 3.000 forintban állapította meg azzal, hogy az így kiszabott mindösszesen 750.000 forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén, avagy a pénzbüntetés meg nem fizetett részét fogház fokozatban – nyilvánvalóan végrehajtandó – szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[9] A törvényszék

[10] Az elsőfokú bíróság rendelkezett továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[11] A törvényszék ítéletével szemben az alábbiak szerint került sor fellebbezések bejelentésére:

az ügyészség Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott terhére, súlyosítás végett, hosszabb tartamú szabadságvesztés, közügyektől eltiltás és gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás kiszabása érdekében;

Terhelt1 I. rendű vádlott a védője útján, továbbá **az I. rendű vádlott védője** – egyezően – elsődlegesen az I. rendű vádlott felmentése, másodlagosan pedig a kiszabott büntetés enyhítése érdekében;

Terhelt2 II. rendű vádlott és védője – egyezően – elsődlegesen a II. rendű vádlott felmentése, másodlagosan pedig a kiszabott büntetés enyhítése érdekében;

Terhelt4 V. rendű vádlott a védője útján, valamint **az V. rendű vádlott védője** – egyezően – elsődlegesen az V. rendű vádlott bűncselekmény hiánya, másodlagosan pedig bizonyítottság hiánya okából történő felmentése érdekében;

Terhelt6 VII. rendű vádlott és védője – egyezően – elsődlegesen a VII. rendű vádlott bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentése, harmadlagosan a kiszabott büntetés enyhítése, alacsonyabb összegű pénzbüntetés és a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás mellőzése érdekében, valamint **Terhelt6 VII. rendű vádlott – mint a cég2 törvényes képviselője** – a gazdasági társasággal szemben elrendelt vagyonekmozgás mellőzése érdekében; míg

Terhelt7 VIII. rendű vádlott – úgyis, mint a cég_2 törvényes képviselője – a felmentése érdekében, továbbá **a VIII. rendű vádlott védője** elsődlegesen a VIII. rendű vádlott felmentése, másodlagosan pedig a kiszabott büntetés enyhítése, illetve a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás mellőzése érdekében jelentett be fellebbezést.

[12] Az elsőfokú bíróság ítélete tanú8 III. rendű, Terhelt3 IV. rendű, Terhelt5 VI. rendű és terhelt_10 X. rendű vádlott vonatkozásában jogőre emelkedett.

[13] A Szegedi Ítéltábla a 2024. június 3. napján meghozott Bf.III.1/2024/8. számú – véglegessé még nem vált – végzésével Terhelt6 VII. rendű vádlott kirendelt védője által előterjesztett fellebbezést elutasította.

[14] **A Bács-Kiskun Vármegyei Főügyészség képviselője** fellebbezésének indokolásában kifejtette azon álláspontját, mely szerint Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetés – a bünszövegségben, hosszabb időn keresztül történő elkövetésre és a többszörös halmazatra figyelemmel – eltúlzottan enyhe. Érvelése szerint, habár az időmúlás valóban nyomatékos enyhítő körülmény, mindez ugyanakkor nem eredményezheti azt, hogy a kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekményeket megvalósító I. rendű és II. rendű vádlottal szemben a törvényi minimumot alig meghaladó, a büntetési tételkeret középértékétől jelentős mértékben eltérő tartamú szabadságvesztés kiszabására kerüljön sor.

[15] A főügyészség képviselője kiemelte, hogy a törvényszék a büntetés kiszabása körében nem értékelte megfelelő nyomatékka Terhelt1 I. rendű vádlott terhére a bűncselekmények elkövetésében betöltött központi szerepét; azt, hogy a haszon nála, illetve az irányítása alatt álló gazdasági társaságoknál realizálódott; az üzletszerűséget; a több adóéven keresztül történő elkövetést; a bűncselekmények helyi és országos elszaporodottságát; büntetett előéletét és a bünszövetség keretei között történt elkövetést. Ugyanígy, a főügyészség fellebbezés indokolásában kifejtett okfejtése szerit az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő nyomatékka Terhelt2 II. rendű vádlott terhére az üzletszerűséget; a több adóéven keresztül történő elkövetést; a bűncselekmények helyi és országos elszaporodottságát; büntetett előéletét – e körben kiemelten többszörös visszaesői minőségét – és a bünszövetség keretei között történt elkövetést.

[16] **Terhelt1 I. rendű vádlott védője** fellebbezésének írásbeli indokolásában elsőként a törvényszék ítéletének részbeni megalapozatlanságára hivatkozott, mivel meglátása szerint az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg; az részben felderítetlen; a megállapított tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával; továbbá az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett [Be. 592. § (2) bekezdés a-d) pont]. A szóban forgó hiányosságoknak a tényállás kiegészítése és az „ellentétek feloldása” révén történő kiküszöbölése alapján pedig elsődlegesen az I. rendű vádlott felmentését, másodlagosan pedig a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését indítványozta. Harmadlagosan, amennyiben a további bizonyítás lefolytatása „meghaladná a másodfokú bíróság lehetőségeit”, az elsőfokú bíróság ítéletének Be. 609. § (1) bekezdése és Be. 609. § (2) bekezdés b) pontja alapján történő hatályon kívül helyezésére, és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására tett indítványt.

[17] A védő okfejtése szerint bűncselekmény megállapítására akkor kerülhet sor, amennyiben a feltárt számlázás mögött nincs tényleges gazdasági esemény, abban az esetben viszont, ha a számlázási lánc során legalább egy esetben a számlák tartalmaként szereplő áru „megjelenik”, akkor az csakis azt igazolhatja, hogy a számla tartalma nem fiktív. Márpedig a rendelkezésre álló bizonyítékok arra utalnak, hogy a hibajavítók és relék számlák szerinti adásvétele a valóságban ténylegesen megtörtént.

[18] A tényállás hiányosságai körében a védő kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének tényállásában nem rögzítette az adóhatósági határozatok eredményét, így különösen azt, hogy a helyszíni vizsgálat – fényképfelvételekkel és jegyzőkönyvekkel alátámasztottan – a hibajavítók és relék valós árumennyiségét rögzítette. Terhelt1 I. rendű vádlott védője kifogásolta, hogy a törvényszék nem szerezte be valamennyi érintett cég, de különösen a szlovák bejegyzésű gazdasági társaságok adóhatósági iratait, amelyek ugyancsak az elvégzett raktárellenőrzések eredményeit tartalmazták. A védő ugyancsak hiányosággként róta fel a szlovák banki adatok beszerzésének elmulasztását, amelyek az I. rendű vádlott által készpénzben felvett és visszautalt összegek céges bankszámlákra történő befizetését voltak hivatottak alátámasztani, továbbá kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem vett tudomást a pénzváltás során felvett és ugyancsak a céges bankszámlákra befizetett pénzüsszegekről.

[19] Terhelt1 I. rendű vádlott védője fellebbezésének indokolásában kifejtette azon álláspontját, mely szerint a nyomozás során beszerzett igazságügyi könyvszakértői

véleményből kimaradt „kezdő- és nyitó adatok” nem kerültek pótlásra, valamint annak elkészítésekor a szakértő nem használta fel a cégek mérleg adatait. Kiemelte, hogy az adóhatóság minden törvényes lehetőséget igénybe vett a vizsgálatok „szigorú” lefolytatására, amelyből az a megalapozott következtetés vonható le, hogy amennyiben bármilyen – akár a legkisebb – szabálytalanságot észleltek volna, akkor annak írásbeli rögzítésére sor került volna. Ebből következően az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokkal – így különösen az adóhatósági iratokkal – ellenétes következtetések levonásával jutott arra a megállapításra, hogy az eljárásban vizsgált ügyletek a valóságban nem történtek meg.

[20] Terhelt1 I. rendű vádlott védője fellebbezésének indokolásában rámutatott arra is, hogy tanúl jelen eljárásban tanúként megtett vallomásai szöges ellentétben állnak az utóbb megindult – a Kecskeméti Törvényszéken 1.B.516/2022. szám alatt jelenleg is folyamatban lévő – büntetőügyben gyanúsítottként tett vallomásaival, melyben egyébként bűnösségének vádirattal egyező tartalmú beismerése mellett egyezséget kötött a vádhatósággal, amelyet a bíróság jóvá is hagyott. Ezzel összefüggésben sérelmezte tanúl ismételt tanúkénti kihallgatására irányuló bizonyítási indítványának elutasítását, és hangsúlyozta, hogy a jelen eljárásban tanúként érintett tanúl más ügyben terheltként tett vallomásainak jelen ügyben történő ismertetésére törvényi feltételek hiányában került sor. Mindezek alapján – amennyiben a szóban forgó eljárási szabálysértés a másodfokú eljárásban nem orvosolható – az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését indítványozta.

[21] Terhelt1 I. rendű vádlott bűnösségének esetleges megállapítása esetére is osztotta a védő a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, mely szerint az I/2/b. és I/2/c. tényállási pontok vonatkozásában az I. rendű vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentésének van helye, ugyanakkor a kiszabott büntetés súlyosítását célzó ügyészi fellebbezést nem tartotta alaposnak, mivel megítélése szerint az elsőfokú bíróság a figyelembe vehető enyhítő körülményeket a tényleges súlyuknak megfelelő nyomatékkal értékelte.

[22] **Terhelt2 II. rendű vádlott védője** fellebbezésének írásbeli indokolásában elsődlegesen a II. rendű vádlott bizonyítottság hiánya okából történő felmentését indítványozta. E körben kifejtett indokai szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan és iratellenes megállapításokat tartalmaz. A védői érvelés szerint, habár a rendelkezésre álló bizonyítékok alkalmasak lehetnek a II. rendű vádlott vonatkozásában fennálló alapos gyanú megállapítására, a büntetőjogi felelősség minden kétséget kizáró bizonyosságú alátámasztásához ugyanakkor már nem voltak elégségesek.

[23] Terhelt2 II. rendű vádlott védője kifejtette azon álláspontját, mely szerint a törvényszék ítéletének indokolása nem adott számot azokról a bizonyítékokról, amelyek a II. rendű vádlott védekezését erősítették, illetve nem vizsgálta kellő alaposséggal a vádat alátámasztó tanúk szavahihetőségét, vallomásaik hitelt érdemlőségét. Ezzel összefüggésben kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem adott helyt a tanú tanúkénti kihallgatása érdekében előterjesztett bizonyítási indítványnak. A védői okfejtés szerint Terhelt2 II. rendű vádlott azért sem valósíthatott meg bűnsegédi közreműködést, mivel a tettesi alapcselekmény nem nyert kétséget kizáró módon bizonyítást, miként az sem, hogy a II. rendű vádlott tudata átfogta volna a tettesi alapcselekmény megvalósulását.

[24] Terhelt2 II. rendű vádlott védőjének fellebbezése másodlagosan a kiszabott büntetés jelentős mértékű enyhítését célozta, mivel megítélése szerint a törvényszék nem a valós súlyuknak megfelelően értékelte az enyhítő körülményeket, ezáltal pedig eltúlzottan súlyos büntetést szabott ki. Érvelése szerint a költségvetési csalás elszaporodottsága azért nem vehető figyelembe súlyosító körülményként, mivel az ügyészség nem támasztotta alá statisztikai adatokkal a szóban forgó bűncselekmények számának alakulását, ezáltal pedig nem mutatható ki az elkövetések számottevő növekedése. A II. rendű vádlott védője végezetül kifejtette, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott esetében a büntetés speciálpreventív céljai enyhébb büntetés kiszabásával is biztosíthatók, illetve osztotta a fellebbviteli főügyészség képviselőjének azon álláspontját, mely szerint a II. rendű vádlott esetében rendelkezni kell a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról.

[25] **Terhelt4 V. rendű vádlott védője** fellebbezésének írásbeli indokolásában a bejelentett fellebbezését változatlan tartalommal fenntartva elsődlegesen az V. rendű vádlott bűncselekmény hiányában, másodlagosan pedig bizonyítottság hiányában történő felmentését indítványozta.

[26] **Terhelt6 VII. rendű vádlott** – a védője útján előterjesztett – fellebbezés indokolásában kiemelte, hogy a cég2 az általa befogadott bizonylatokon feltüntetett termékeket – vagyis a reléket – ténylegesen megvásárolta, azok leszállításra kerültek, a vételár kiegyenlítése is megtörtént, az ügyletek tehát megvalósultak. Álláspontja szerint a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján nem lehetett kétséget kizáró módon megcáfolni az előzőek szerinti – tehát a gazdasági események megtörténtét állító – védekezésben foglaltakat, egyebekben pedig bűnös tudattartalmára nézve semmilyen releváns adat nem merült fel. Mindezek alapján tehát elsődlegesen a VII. rendű vádlott bűncselekmény hiányában, másodlagosan pedig bizonyítottság hiányában történő felmentését indítványozta. Harmadlagos – a kiszabott büntetés enyhítését célzó – indítványának megalapozásaként a jelentős időmúlásra, Terhelt6 VII. rendű vádlott büntetlen előéletére, törvényszéki életmódjára, rendezett családi kapcsolataira, valamint arra hivatkozott, hogy bűnösségének jogerős megállapítása esetén hajlandó a vagyoni hátrányt megfizetni. Erre tekintettel enyhébb büntetés kiszabására tett indítványt akként, hogy önálló büntetesként pénzbüntetés kiszabását indítványozta a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás mellőzése mellett.

[27] **Terhelt7 VIII. rendű vádlott védője** a fellebbezésének írásbeli indokolásában kifejtette azon álláspontját, mely szerint az elsőfokú bíróság ugyan a bizonyítási eljárást szinte teljeskörűen lefolytatta, a beszerzett bizonyítékokat azonban nem megfelelően értékelte, melynek alapján tévesen következtetett a VIII. rendű vádlott bűnösségére. Kiemelte, hogy a cég_2 ténylegesen és szabályosan működő, valós gazdasági tevékenységet folytató és bevétellel rendelkező gazdasági társaság, a vonatkozásában lefolytatott adóhatósági vizsgálatok pedig megállapítás nélkül zárultak. A védő érvelése szerint az eljárásban vizsgált bizonylatok nem valótlan tartalmúak, hiszen a gazdasági események a számlákon szereplő felek között és az azokban írt feltételekkel ténylegesen megtörténtek, amelyet a rendelkezésre álló bizonyítékok – így a vádlottak, tanú5 könyvelő és tanú1 vallomásai – is alátámasztottak. Mindezen körülményekre figyelemmel hangsúlyozta, hogy Terhelt7 VIII. rendű vádlott nem követett el bűncselekményt, illetve az nem nyert kétséget kizáró módon bizonyítást, ezért elsődlegesen a VIII. rendű vádlott felmentését indítványozta.

[28] Terhelt7 VIII. rendű vádlott védője másodlagosan – a VIII. rendű vádlott bűnösségének esetleges megállapítása esetére – enyhébb büntetés kiszabására tett indítványt. E körben kifejtett indokai szerint enyhítő körülményként szükséges figyelembe venni azt, hogy a VIII. rendű vádlott büntetlen előéletű, eddig soha nem került összeütközésbe a törvényekkel, a terhére rótt bűncselekmények elkövetése óta is törvénytisztelő életmódot folytat, az általa vezetett gazdasági társaság jelenleg is működik, ezáltal folyamatosan 7-9 ember megélhetését biztosítja, valamint felhívta a figyelmet az igen jelentős időmúlásra. Mindezek alapján a védő másodlagosan a Terhelt7 VIII. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítését, illetve e körben a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás mellőzését indítványozta.

[29] **A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.245/2023/8. számú átiratában** elsőként az ügyiratok hiányos felterjesztését, illetve Terhelt6 VII. rendű vádlott védője által előterjesztett fellebbezés elkésztését észrevételezte, ez utóbbival összefüggésben pedig annak elutasítását indítványozta. Egyebekben az ügyészség fellebbezését annak indokolásával együtt azzal a módosítással tartotta fenn, hogy Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás kiszabására is indítványt tett. A fellebbezéssel érintett vádlottak és védőik felmentés érdekében bejelentett fellebbezését más okból részben alaposnak, egyebekben viszont alaptalannak tartotta.

[30] A fellebbviteli főügyészség képviselője átiratában az ügy érdemére kihatással nem bíró eljárási szabálysértéseket észrevételezett a tárgyaláson való jelenlét jogáról lemondott vádlottak tárgyalásokról történő értesítésének, illetve az eljárás későbbi szakaszában írásbeli vallomást benyújtó tanú8 III. rendű, Terhelt3 IV. rendű és Terhelt6 VII. rendű vádlott tárgyalásra történő megidézésének elmaradásával összefüggésben. Ezen túlmenően észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság az ügyben 2021. november 15. napján a szabályszerű idézés ellenére meg nem jelent Terhelt2 II. rendű vádlott távollétében megtartott tárgyaláson felvett – a II. rendű vádlottat is érintő – bizonyítás anyagát az ezt követő tárgyalások egyikén sem ismertette immár a II. rendű vádlott jelenlétében, ami őt érintően az ítéleti tényállás részbeni felderítetlenségét, ezáltal pedig annak részbeni megalapozatlanságát eredményezte [Be. 592. § (2) bekezdés b) pont]. Ennek kiküszöbölése érdekében indítványozta, hogy az ítéltábla rendeljen el bizonyítást, melynek keretében tanú4 tanú szóban forgó vallomását ismertesse Terhelt2 II. rendű vádlott jelenlétében.

[31] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség képviselője átiratában egyebekben a vádlottak előéleti adatai, a tényállás, valamint a jogi minősítés és az ehhez kapcsolódó jogi indokolás több ponton történő kiegészítését, illetve helyesbítését indítványozta. Ez utóbbival összefüggésben kifejtette azon álláspontját, mely szerint tévedett a törvényszék, amikor az I/2/a. [kft. és I/2/b. kft_2] tényállási pontokkal összefüggésben az elkövetésben érintett vádlottak [Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 IV. rendű és Terhelt5 VI. rendű vádlott] büntetőjogi felelősségét megállapította, mivel a költségvetést károsító bűncselekményekkel okozott vagyoni hátrány egyik esetben sem haladja meg az 500.000,- Ft-ot, így azok az elbírálás időpontjában hatályos büntető törvény szerint már nem minősülnek bűncselekménynek. Erre figyelemmel – a fellebbezéssel nem érintett IV. és VI. rendű vádlott vonatkozásában is – Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 IV. rendű és Terhelt5 VI. rendű vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentésére tett indítványt.

[32] A fellebbviteli főügyészség képviselőjének álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában indokolatlanul nagy jelentőséget tulajdonított az időmúlásnak, ezért velük szemben aránytalanul enyhe büntetést szabott ki, ami érintette mind a szabadságvesztés, mind a közügyektől eltiltás, továbbá a II. rendű vádlott esetében a foglalkozástól eltiltás tartamát is.

[33] Az irányadó bírói gyakorlatra hivatkozással kifejtette azon álláspontját, mely szerint – függetlenül attól, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott egyik ügyben érintett gazdasági társaságnak sem volt vezető tisztségviselője – a foglalkozás gyakorlásától az is eltiltható, aki ugyan nem bejegyzett ügyvezető, ugyanakkor az ügyvezetői feladatokat ténylegesen végezte. Erre figyelemmel Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás kiszabására is indítványt tett. Észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában nem a törvénynek megfelelően rendelkezett a feltételes szabadságra bocsáthatóság kérdésében, továbbá – a bűncselekmény hiányában történő felmentésre irányuló indítványára figyelemmel – a Terhelt3 IV. rendű vádlott ügyvezetése alatt álló cég3 szemben elrendelt vagyoneklobzás mellőzését is indítványozta.

[34] Összességében tehát a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség képviselője átiratában azt indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítélet Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 IV. rendű, Terhelt4 V. rendű és Terhelt5 VI. rendű vádlottakra vonatkozó részét változtassa meg akként, hogy

[35] Terhelt1 I. rendű vádlottat a 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (2) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat] miatt emelt vád alól mentse fel; a közbizalom elleni bűncselekményeit 9 rendbeli – 2 esetben közvetett tettesként, 7 esetben bűnsegédként, 8 esetben folytatólagosan elkövetett – hamis magánokirat felhasználása vétségének [Btk. 345. §] minősítse; a kiszabott szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát súlyosítsa; az I. rendű vádlottat gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra is ítélje; valamint állapítsa meg, hogy a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra;

[36] Terhelt2 II. rendű vádlottat a 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (2) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat] miatt emelt vád alól mentse fel; a kiszabott szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás, valamint a foglalkozástól eltiltás tartamát súlyosítsa; valamint állapítsa meg, hogy a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra;

[37] Terhelt4 V. rendű vádlott terhére megállapított 2 rendbeli folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségét 3 rendbelinek minősítse;

[38] Terhelt3 IV. rendű vádlottat az 1 rendbeli költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (2) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat] miatt emelt vád alól mentse fel;

[39] Terhelt5 VI. rendű vádlottat a költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (2) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat] miatt emelt vád alól mentse fel; a közbizalom elleni bűncselekménye kapcsán a folytatólagos elkövetésre utalást és a vele szemben kiszabott büntetés halmazatiként történő megjelölését mellőzze;

[40] a cég31 szemben 372.331 forint összeg erejéig elrendelt vagyonekobzást mellőzze;

[41] az eljárás során felmerült bűnügyi költségből 41.100, - Ft kapcsán tett azon megállapítást, hogy ezen összeget az állam viseli, mellőzze;

[42] egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben azzal, hogy állapítsa meg, hogy Terhelt4 V. rendű vádlott költségvetést károsító bűncselekményének jogszabályi alapja a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (3) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat; az V. rendű vádlott lakcíme cím; valamint a 2021. május 10. és május 12. napján megtartott tárgyalásokra történő hivatkozást mellőzze, ugyanakkor egészítse ki a 2022. február 23-i tárgyalási napra történő utalással.

[43] A fellebbezési tárgyaláson bizonyítási indítványok előterjesztésére került sor az alábbiak szerint. **Terhelt1 I. rendű vádlott védője** indítványozta egyrészt a Kecskeméti Törvényszéken Terhelt1 és társai ellen 20.B.516/2022. szám alatt folyamatban lévő büntetőügyben terheltként érintett tanú9 vallomásainak beszerzését, és az azokban foglaltakra figyelemmel a jelen ügyben tanúként érintett tanú9 ismételt kihallgatását; másrészt tanú1 ismételt tanúkénti kihallgatását; harmadrészt pedig az elsőfokú eljárásban már előterjesztett tartalommal a nagyszombati adóhatóság ismételt megkeresését. **Terhelt2 II. rendű vádlott** pedig tanú tanúkénti kihallgatása érdekében terjesztett elő ismételt bizonyítási indítványt. A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a bizonyítási indítványok elutasítására tett indítványt. Az ítéletábra – a későbbiekben kifejtett indokokra figyelemmel – valamennyi bizonyítási indítványt elutasította.

[44] A **Szegedi Fellebbviteli Főügyészség képviselője** a fellebbezési tárgyaláson történt felszólalásában a Bf.245/2023/8. számú átiratában kifejtetteket változatlan tartalommal fenntartotta.

[45] **Terhelt1 I. rendű vádlott védője** a fellebbezési tárgyaláson történt felszólalásában a fellebbezésének indokolásában foglaltakat szintén fenntartotta azzal, hogy a fellebbviteli főügyészség képviselője által a felmentéssel összefüggésben kifejtetteket maga is osztotta. Az adóhatósági eljárásban felvehető bizonyítással kapcsolatosan nem vitatta azt, hogy az jellegében és igénybe vehető eszköztárában is különbözik a büntetőeljárástól, ugyanakkor hangsúlyozta, hogy annak során ugyanúgy meghallgatásokra, helyszíni szemlére és ellenőrzések lefolytatására került sor, ami lényegében megfelel a büntetőeljárásban felvett bizonyításnak. Kiemelte továbbá, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott az adóigazgatási eljárás során kétséget kizáró módon igazolta az ügyben érintett relék létezését. Az I. rendű vádlott védője kiemelte, hogy a számlák szerinti termékek (relék és hibajavítók) sorsa mindvégig pontosan nyomon követhető volt, így a bizonylatok valós árutartalmat rögzítettek. Az áruk létezését az adóhatóság által elvégzett raktárellenőrzések is alátámasztották, amit egyébként tanú1 jelen ügyben megtett tanúvallomása is megerősített.

[46] Terhelt1 I. rendű vádlott védője tanú9 szerepével összefüggésben rámutatott arra, hogy habár ő a jelen ügyben érintett gazdasági társaságok könyvelője volt, ennek ellenére igenis rálátása volt az ügymenetre, ezáltal a szerepe, s ekként a vallomása nem hagyható figyelmen kívül, a bizonyítási indítvánnyal célzott jegyzőkönyvekből pedig egyértelműen nyomon követhető az, a Kecskeméti Törvényszéken 20.B.516/2022. szám alatt folyamatban lévő büntetőügyben „közvetett fenyegetettség” hatására tett a jelen üggyel eltérő tartalmú vallomások. A kifejtettekre figyelemmel Terhelt1 I. rendű vádlott védője továbbra is elsődlegesen az I. rendű vádlott bűncselekmény, illetve bizonyítottság hiányában történő felmentését, másodlagosan pedig a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

[47] **Terhelt2 II. rendű vádlott védője** a fellebbezési tárgyaláson történt felszólalásában a fellebbezésének írásbeli indokolásában foglaltakat fenntartva kifejtette, hogy a II. rendű vádlott bűnössége nem nyert kétséget kizáró módon bizonyítást. A tanúként kihallgatni indítványozott tanú szerepével összefüggésben rámutatott arra, hogy vallomásának a II. rendű vádlott, illetve a tanúk szavahihetőségének megítélése körében lett volna jelentősége. Kifogásolta továbbá, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének nem tett maradéktalanul eleget. Mindezek alapján Terhelt2 II. rendű vádlott védője továbbra is a II. rendű vádlott bűncselekmény, illetve bizonyítottság hiányában történő felmentését, továbbá – a II. rendű vádlott bűnösségének esetleges megállapítása esetén – a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

[48] **Terhelt4 V. rendű vádlott védője** a fellebbezési tárgyaláson történt felszólalásában kifejtette azon álláspontját, mely szerint az V. rendű vádlott ügyvezetése alatt álló cégeket ténylegesen Terhelt1 I. rendű vádlott irányította, Terhelt4 V. rendű vádlott pedig csupán sofőrködött. Kifogásolta továbbá az V. rendű vádlott elkövetéskori tudattartalmának hiányos vizsgálatát, aminek abból a szempontból tulajdonított jelentőséget, hogy Terhelt4 V. rendű vádlott – mint az I. rendű vádlott fia – feltétel nélküli bizalommal viszonyult az apjához, teljesítette a cégekkel kapcsolatos kéréseit és utasításait, ebből következően pedig a tudatában fel sem merült annak a lehetősége, hogy az I. rendű vádlott rosszat akarna neki, avagy bajba sodorná őt.

[49] **Terhelt6 VII. rendű vádlott védője** a fellebbezési tárgyaláson történt felszólalásában a VII. rendű vádlott fellebbezésének írásbeli indokolásában foglaltakat továbbra is fenntartotta. Kiemelte, hogy a VII. rendű vádlott büntetőjogi felelőssége nem nyert kétséget kizáró módon bizonyítást, ezért elsődlegesen Terhelt6 VII. rendű vádlott felmentésére, másodlagosan pedig – a fellebbezés indokolásában rögzített enyhítő körülményekre figyelemmel – a vele szemben kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt.

[50] **Terhelt7 VIII. rendű vádlott védője** a fellebbezési tárgyaláson történt felszólalásában kiemelte, hogy a cég_2 egy jelenleg is prosperáló gazdasági társaság, a lefolytatott adóigazgatási eljárás pedig semmiféle hiányosságot nem tárt fel. A VIII. rendű vádlott a lehetőségeihez képest utánanézett a vele üzleti kapcsolatba kerülő cégeknek, a megrendelt termékeket átvette, azok ellenértékét kifizette, így a számlák semmiképpen sem tekinthetők fiktívnek. A védő érvelése szerint egyébként is csupán néhány ügylet megkötésére került sor, és mivel utóbb nem jöttek be a VIII. rendű vádlott számításai, ezért a továbbiakban már nem is rendelt árut. Összességében tehát Terhelt7 VIII. rendű vádlott védője is elsődlegesen a VIII. rendű vádlott felmentését, másodlagosan pedig a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

[51] **Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt4 V. rendű és Terhelt7 VIII. rendű vádlott** a fellebbezési tárgyaláson az utolsó szó jogán történt felszólalásában egyezően hangsúlyozták, hogy a kifogásolt ügyletek mögött tényleges és valós teljesítés áll, így nem követtek el bűncselekményt.

[52] A bejelentett fellebbezések irányára figyelemmel a másodfokú bíróság a fellebbezésekkel sérelmezett ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást teljeskörűen felülbírált [Be. 590. § (1)-(2), (7), (9) és (10) bekezdései].

[53] Ennek alapján megállapította, hogy a törvényszék nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna.

[54] Miként azonban arra átiratában a fellebbviteli főügyészség képviselője is hivatkozott, eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság azáltal, hogy a tárgyaláson való jelenlét jogáról lemondott vádlottakat [így a fellebbezéssel érintett Terhelt4 V. rendű, Terhelt6 VII. rendű és Terhelt7 VIII. rendű vádlottat] – a kézbesítési megbízottakon keresztül – nem értesítette a további tárgyalásokról.

[55] A Be. 510. § (2) bekezdése alapján a bíróság a tárgyalásról – többek között – azokat értesíti, akiknek a tárgyaláson való jelenlétét e törvény lehetővé teszi. A terhelt jogosult arra, hogy a tárgyaláson jelen legyen [Be. 39. § (1) bekezdés h) pont], ezen jogosultságát pedig nem érinti az a körülmény, hogy amennyiben a tárgyaláson való jelenlét jogáról korábban le is mondott, az eljárás későbbi szakaszában ne dönthetne úgy, hogy a továbbiakban személyesen kíván jelen lenni a bírósági eljárásban. Ezen jogosultságát pedig kizárólag úgy tudja gyakorolni, hogy a tárgyalási határnapokról tudomással bír. Az irányadó bírói gyakorlat szerint a védő tárgyalásra történő szabályszerű megidézésének ténye nem jelenti egyben azt is, hogy mint kézbesítési megbízott is feladatot kapott arra, hogy a megbízóját a tárgyalási határnapról értesítse; holott a vádlott, akinek a bírósági eljárásban való részvétel alapvető joga, csak a szabályszerű értesítés alapján élhet biztosan és időszerűen azzal a jogával, hogy a bírósági eljárásban esetlegesen a továbbiakban személyesen is jelen lehessen [BH2022. 94.].

[56] További eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság azáltal, hogy a tárgyaláson való jelenlét jogáról korábban lemondott vádlottakat elmulasztotta megidézni a következő tárgyalási határnapra azt követően, hogy írásbeli vallomást nyújtottak be a bíróságra, illetve jelezték, hogy vallomást kívánnak tenni. A fellebbezéssel érintett vádlottak közül ez volt a helyzet Terhelt4 V. rendű, Terhelt6 VII. rendű és Terhelt7 VIII. rendű vádlott esetében. Ezzel összefüggésben ugyancsak eljárási szabályt vétett a törvényszék akkor, amikor Terhelt4 V. rendű vádlott vonatkozásában a tárgyaláson való jelenlét jogáról történő ismételt lemondás engedélyezése tárgyában nem hozott alakszerű határozatot.

[57] A vádlott az ügydöntő határozat kihirdetéséig bejelentheti, hogy a tárgyaláson jelen kíván lenni, a bejelentés bírósághoz érkezésekor a 430. § (1) bekezdésében meghatározott nyilatkozat hatályát veszti. Ilyen bejelentésnek kell tekinteni, ha a vádlott olyan nyilatkozatot tesz, amely értelmében a tárgyalás, illetve a bizonyítás lefolytatását, egyes bizonyítási eszközök megvizsgálását közvetlenül figyelemmel kívánja kísérni vagy abban tevőlegesen részt kíván venni, különösen, ha vallomást vagy észrevételt kíván tenni, továbbá akkor is, ha

vallomást vagy észrevételt tesz. Ha a vádlott bejelentette, hogy a tárgyaláson jelen kíván lenni, utóbb a tárgyaláson való jelenlét jogáról ismételtlen csak a bíróság engedélyével mondhat le. Az engedélyezés tárgyában hozott végzés ellen nincs helye fellebbezésnek [Be. 431. § (1)-(3) bekezdései]. A bíróság nem ügydöntő végzéssel határoz különösen a vádlottnak a tárgyaláson való jelenlét jogáról való ismételt lemondásának engedélyezése tárgyában [Be. 449. § (3) bekezdés f) pont].

[58] A rendelkezésre álló iratok alapján ugyanakkor megállapítható, hogy a tárgyaláson való jelenlét jogáról lemondott – fellebbezéssel érintett – vádlottak közül utóbb valamennyien akár idézésre, akár anélkül személyesen is megjelentek az elsőfokú bíróság előtt, ami egyértelműen arra utal, hogy a tárgyalási határnapokról tudomással bírtak, adott esetben tehát – szándékuk szerint – gyakorolni tudták az eljárési jogosultságaikat. Mindezek alapján az ítéltábla arra a megállapításra jutott, hogy a szóban forgó eljárési szabálysértéseknek nem volt érdemi kihatása az eljárás lefolytatására, ezért csupán azok megállapítására szorítkozott.

[59] Ahogyan azt a fellebbviteli főügyészség sérelmezte, szintén eljárési szabályt sértett a törvényszék azáltal, hogy a szabályszerű idézés ellenére meg nem jelent Terhelt2 II. rendű vádlott távollétében 2021. november 15. napján megtartott tárgyaláson felvett és a II. rendű vádlottat is érintő bizonyítás eredményét az ezt követő tárgyalási határnapok egyikén sem ismertette Terhelt2 II. rendű vádlott jelenlétében.

[60] A tárgyalást a szabályszerű idézés ellenére meg nem jelent, szabadlábon lévő vádlott távollétében is meg lehet tartani, a bizonyítási eljárást azonban – a (4) bekezdés esetét kivéve – nem lehet befejezni [Be. 429. § (3) bekezdés].

[61] Nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközből származó tény, amelyet a bíróság, az ügyészség, a nyomozó hatóság, illetve a (2) bekezdésben meghatározott hatóság büncselekmény útján, más tiltott módon vagy a résztvevők büntetőeljárási jogainak lényeges sérelmével szerzett meg [Be. 167. § (5) bekezdés].

[62] Az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállást Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában a 2021. november 15. napján megtartott tárgyaláson tanúként kihallgatott tanú4 vallomásra is alapította, az abból származó bizonyíték ugyanakkor más bizonyítási eszköz útján nem pótolható. A szóban forgó eljárési szabálysértés a II. rendű vádlottat érintően az elsőfokú ítélet tényállásának részbeni felderítetlenségét eredményezte, ebből következően tehát az elsőfokú ítélet részben megalapozatlan volt [Be. 592. § (2) bekezdés b) pont]. Az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságának kiküszöbölése érdekében az ítéltábla – a Be. 594. § (1) bekezdése alapján – bizonyítást vett fel akként, hogy a fellebbezési tárgyaláson immár Terhelt2 II. rendű vádlott jelenlétében ismertette tanú4 tanúvallomását, amely ekként törvényesen beszerzett bizonyítékként értékelhetővé vált.

[63] A másodfokú bíróság egyetértett a fellebbviteli főügyészség képviselőjének azon álláspontjával is, mely szerint a törvényszék a bizonyítási indítványok elutasításával – pontosabban annak hiányával – összefüggésben is eljárési szabályt sértett. A rendelkezésre álló iratok tanúsága szerint ugyanis Terhelt4 V. rendű vádlott védője az ügyben 2020. február 10. napján megtartott tárgyaláson a vádbeli időszakra vonatkozóan – nyilvánvalóan az V. rendű vádlott ügyvezetése alatt álló gazdasági társaságok – mérleg adatainak beszerzését

[Kecskeméti Törvényszék 5.B.244/2018/50. sorszámú jegyzőkönyv 11. oldala], míg Terhelt7 VIII. rendű vádlott védője az elsőfokú bíróságra 2023. március 27. napján érkezett beadványában tanú10 tanúkenti kihallgatását indítványozta [Kecskeméti Törvényszék 5.B.244/2018/210. sorszámú utóirata].

[64] Az elsőfokú bíróság a szóban forgó bizonyítási indítványokkal összefüggésben döntést nem hozott, ugyanakkor sem a cég_2. és Terhelt12 mérleg adatainak beszerzése, sem pedig tanú10 tanúkenti megidézése iránt nem intézkedett, amiből az a következtetés vonható le, hogy az előterjesztett bizonyítási indítványoknak nem adott helyt, erről azonban egyrészt elmulasztott – a Be. 449. § (4) bekezdés h) pontja szerinti – pervezető végzéssel rendelkezni, másrészt pedig a bizonyítási indítványok elutasításának indokairól sem adott számot az elsőfokú ítélet indokolásában.

[65] Az ügydöntő határozat indokolása tartalmazza – többek között – a határozat egyéb rendelkezéseinek és az indítványok, így különösen a bizonyítási indítványok elutasításának indokolását, az alkalmazott jogszabályok megjelölésével [Be. 561. § (3) bekezdés f) pont].

[66] Az indokolási kötelezettség ezen okból történő részbeni megsértését eredményező – az ügy érdemére azonban kihatással nem bíró – eljárási szabálysértést az ítéltábla az elsőfokú ítélet indokolásának akként történő kiegészítésével orvosolta, hogy egyrészt a cég_2. 2014. és 2016. évi, valamint a Terhelt12 2016. évi mérleg adatainak beszerzése, másrészt pedig tanú10 tanúkenti kihallgatása azért nem volt indokolt, mivel az azokból várható bizonyíték a tényállás tisztázásához nem szükséges.

[67] További eljárást szabályt vétett a törvényszék az ügyben 2020. február 10. napján megtartott tárgyaláson tanúként kihallgatott tanúl figyelmeztetésével összefüggésben, a tanúzási figyelmeztetés ugyanis részben hiányos, részben pedig téves volt. Az elsőfokú bíróság elmulasztotta figyelmeztetni a tanút az önvádra kötelezés tilalmára, vagyis arra, hogy amennyiben önmagát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná, az ezzel kapcsolatos kérdésben a tanúvallomást megtagadhatja [Be. 172. § (1) bekezdés]. Ezzel szemben ugyanakkor arra figyelmeztette őt, hogy vallomása az adott vagy más ügyben bizonyítékként felhasználható akkor is, ha vallomásmegtagadási joga lenne [Kecskeméti Törvényszék 5.B.244/2018/50. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldala]. Ez utóbbi figyelmeztetés viszont kizárólag a Be. 172. § (2) bekezdésében megjelölt esetekben irányadó és értelmezhető, tanúl tanú esetében azonban – legalábbis a kihallgatás időpontjában – az ott felsorolt okok egyike sem állt fenn.

[68] tanúl a tanúkenti kihallgatása alkalmával lényegében a névleges ügyvezetéssel összefüggésben saját stróman szerepéről számolt be, erre nézve ugyanakkor a fentiek alapján – a Be. 172. § (1) bekezdésére figyelemmel – vallomásmegtagadási joga volt. Tekintettel arra, hogy a tanú ezzel kapcsolatos figyelmeztetése elmaradt, így vallomása – a fentiekben már hivatkozott Be. 167. § (5) bekezdése alapján – nem értékelhető bizonyítékként. Mindezek alapján az ítéltábla tanúl tanúként tett vallomását a bizonyítékok köréből kirekesztette.

[69] A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható továbbá, hogy az elsőfokú bíróság az ügyben 2023. április 5. napján megtartott tárgyaláson ismertette a Bács-Kiskun Megyei Főügyészség 2021. november 17. napján kelt B.185/2021. számú jegyzőkönyvét

tanúl gyanúsított kihallgatásáról [Kecskeméti Törvényszék 5.B.244/2018/215. sorszámu jegyzőkönyv 10. oldala]. A jelen ügyben tanúként érintett tanúl utóbb egy másik ügyben terheltként megtett vallomásának ismertetésére azonban nem volt törvényes lehetőség. tanúl jelen ügyben nem terhelt, így a Be. 525. § alkalmazhatósága szóba sem kerülhet, a tanú korábbi vallomásának ismertetésére vonatkozó szabályok alkalmazására pedig azért nem kerülhetett sor, mivel egyrészt jelen esetben egy utóbb terheltként megtett vallomásról volt szó, továbbá a Be. 527. § (1) bekezdésében megjelölt esetkörök nem álltak fenn, a Be. 527. § (2) bekezdés b) pontja pedig azért nem volt alkalmazható, mivel tanúl tárgyaláson történő ismételt kihallgatására Terhelt1 I. rendű vádlott védője kifejezett indítványt tett. Mindezek alapján tehát az ítéltábla tanúl 2021. november 17. napján más ügyben megtett gyanúsított vallomását is kirekesztette a bizonyítékok köréből.

[70] tanúl vallomásainak bizonyítékok köréből történő kirekesztése ugyanakkor nem tette megalapozatlanná az elsőfokú ítéletet, mivel a bizonyítást érintő ügyiratok között feltalálható volt tanú2 tanúvallomása [nyomozati iratok III. kötet 1773-1778. oldal], melyet a törvényszék az ügyben 2020. február 10. napján megtartott tárgyaláson történt felolvasással a bizonyítás anyagává tett [Kecskeméti Törvényszék 5.B.244/2018/50. sorszámu jegyzőkönyv 9. oldal].

[71] Habár az elsőfokú bíróság az ítéletében a bizonyítékok körében nem értékelte tanú2 tanúvallomását, a tanú a törvényes figyelmeztetéseket követően – tanúlhoz hasonlóan – szintén stróman ügyvezetői minőségéről számolt be akként, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott kérésére vállalta el a cég_2 ügyvezetői tisztségét, a gazdasági társaságot ugyanakkor ténylegesen az I. rendű vádlott irányította, és a következő ügyvezetőt, tanú is Terhelt1 I. rendű vádlott kérte fel ezen pozíció (ugyancsak névleges) betöltésére. Ebből következően, tanúl vallomásainak bizonyítékok köréből történő kirekesztése ellenére a tényállás ezen része egyéb törvényesen szerzett bizonyíték alapján is megállapítható volt.

[72] A törvényszék a tényállás felderítésére irányuló feladatának eleget téve a releváns tények és körülmények tekintetében a szükséges körben és mélységben a bizonyítást lefolytatta. A bizonyítási eljárás során szerzett, részben egymással ellentétes, részben pedig egymást támogató bizonyítékokat – tanú2 előzőekben ismertetett vallomása kivételével – mérlegelési körébe vonta, és részletes, logikus, az iratok tartalmának megfelelő indokát adta annak, hogy Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt4 V. rendű, Terhelt6 VII. rendű és Terhelt7 VIII. rendű vádlott tagadásával szemben miért a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok – így a titkos információgyűjtés és titkos adatszerzés során elfogott telefonbeszélgetések, a tanúvallomások, az igazságügyi könyvszakértői vélemény és annak kiegészítése, a cégiratok és az adóhatósági iratok – alapján állapította meg a tényállást.

[73] Ezen tevékenysége során az elsőfokú bíróság az igazságügyi könyvszakértői véleményben, illetve annak kiegészítésében rögzített szakértői megállapításokat is figyelembe vette, és ennek alapján a vagyoni hátrány összegét több esetben is a számlák összesített általános forgalmi adó tartalmánál alacsonyabb összegben állapította meg. A törvényszék a bizonyítékok értékelése körében figyelemmel volt azon tanúvallomásokra és adóhatósági iratok tartalmára is, melyek tanúsága szerint a bizonylatok szintjén – tehát fiktíven – termékértékesítést folytató gazdasági társaságok tényleges gazdasági tevékenységet vagy egyáltalán nem folytattak, vagy pedig nem rendelkeztek az adott fajtájú áruval (hibajavító, relé).

[74] Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság azon okfejtésével is, mely szerint a vádlottak védekezésében előadott értékesítési metódus mellett – mely szerint csak akkor rendeltek árut, ha már megvolt a vevőjük – nem állhatott rendelkezésükre az általuk hivatkozott raktárkészlet. Ezt a terhelti védekezést egyébként az is cáfolta, hogy az érintett gazdasági társaságok a raktárkészletről nem vezettek nyilvántartást, továbbá mérleg adataik sem támasztották alá az ezen értékesítési mód mellett szükségszerűen felmerülő rövid lejáratú kötelezettségvállalást. Szintén a terhelti védekezést cáfolta az a körülmény, hogy az egyébként engedélyhez kötött kereskedelmi tevékenység folytatásához szükséges engedélyekkel az érintett cégek nem rendelkeztek. Az elsőfokú bíróság az eljárás során feltárt értékesítési láncolatban érintett gazdasági társaságok tulajdonosi és ügyvezetői háttérében kimutatható személyi, illetve családi összefonódásokból és átfedésekből is helytálló következtetéseket vont le.

[75] Észlelte ugyanakkor az ítéltábla, hogy az elsőfokú ítélet indokolása több ponton is elírást tartalmazott, melyek helyesbítésre szorultak az alábbiak szerint.

[76] Az elsőfokú ítélet [254] bekezdésének harmadik mondatában a hivatkozott gazdasági társaság megnevezése helyesen kft.1

[77] Az elsőfokú ítélet [270] bekezdésének utolsó mondatában a számlázásra helyesen „dekádban” került sor.

[78] Az elsőfokú ítélet [302] bekezdésének első mondatában Terhelt6 – helyesen – VII. rendű vádlott.

[79] Az elsőfokú ítélet [439] bekezdésének első mondatában a gazdasági társaság neve – helyesen – cég_2.

[80] Az elsőfokú ítélet [466] bekezdésének első mondatában a törvényszék a kirendelt – helyesen – szakértő megállapításaira hivatkozott.

[81] A bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét pedig az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg [Be. 167. § (4) bekezdés]. A bizonyítékok értékelése és a tényállás megállapítása tehát az elsőfokú bíróság feladata, amit önállóan, a vád keretei között végez el. Az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének kizárólag az képezi korlátját, hogy ezen tevékenységének minden lényeges bizonyítékra kiterjedőnek, iratszerűnek és logikusnak kell lennie.

[82] Figyelemmel arra, hogy ezen feladatának a törvényszék eleget tett, így a másodfokú bíróságnak nincs törvényes lehetősége a bizonyítékok eltérő értékelésére. Mindezek alapján a Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt4 V. rendű, Terhelt6 VII. rendű és Terhelt7 VIII. rendű vádlott felmentését célzó – valójában azonban a bizonyítékok mérlegelését támadó – fellebbezések nem vezethettek eredményre.

[83] Észlelte az ítéltábla, hogy a törvényszék – ítéletszerkesztési hiba folytán – az ítélet tényállási részében rögzítette a vádlottak releváns személyi körülményeit és a korábbi elítéléseikre vonatkozó adatokat. Az ügydöntő határozat indokolása tartalmazza a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket és a vádlott korábbi büntetéseire vonatkozó adatok közül azokat, amelyek a határozat meghozatalakor jelentőséggel bírtak [Be. 561. § (3) bekezdés b) pont]. A személyi körülményektől ugyanakkor elkülönítendő a bíróság által megállapított tényállás [Be. 561. § (3) bekezdés c) pont]. Mindezek alapján tehát a terhelt személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tények és az esetleges korábbi elítélésre vonatkozó adatok nem képezik a tényállás részét, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet [11] bekezdését a [22] bekezdés elé utalta.

[84] Az ítéltábla – Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint eljárva, a bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján – az elsőfokú bíróság ítéletének a vádra utaló, a fellebbezésekkel érintett vádlottak személyi körülményeire és korábbi elítéléseire vonatkozó megállapításait, valamint tényállását az alábbiak szerint kiegészítette, illetve helyesbítette.

[85] Az elsőfokú ítélet [3] bekezdésének 3. pontjában a kft vonatkozásában felhívott vádpont megjelölése helyesen I/2/b.

[86] A Tolna Megyei Bíróság B.163/2005/44. számú jogerős ítéletével Terhelt1 I. rendű vádlottat 2 év közügyektől eltiltásra is ítélte {elsőfokú ítélet [12] bekezdés}.

[87] Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben jelenleg a Kecskeméti Törvényszéken 20.B.516/2022. szám alatt költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt büntetőeljárás van folyamatban {elsőfokú ítélet [12] bekezdés}.

[88] A Tatabányai Járásbíróság 26.B.853/2002/12. számú jogerős ítéletével Terhelt2 II. rendű vádlottat, **mint többszörös visszaesőt** ítélte helyesen **fegyház** fokozatú szabadságvesztésre, továbbá elrendelte a pártfogó felügyeletét is {elsőfokú ítélet [13] bekezdés 2. pont}.

[89] A Székesfehérvári Városi Bíróság 8.B.1628/2004/45. számú jogerős ítéletével Terhelt2 II. rendű vádlottat helyesen **társtettesként elkövetett** lopás büntette miatt 4 év közügyektől eltiltásra is ítélte {elsőfokú ítélet [13] bekezdés 3. pont}.

[90] A Tatabányai Városi Bíróság 10.B.205/2006/61. számú jogerős ítéletével Terhelt2 II. rendű vádlottat, mint többszörös visszaesőt 2 év közügyektől eltiltásra is ítélte {elsőfokú ítélet [13] bekezdés 4. pont}.

[91] A Székesfehérvári Városi Bíróság – a Fejér Megyei Bíróság Bf.287/2008/3. számú határozata folytán – 2008. október 7. napján jogerőre emelkedett 10.B.1185/2007/31. számú ítéletével Terhelt2 II. rendű vádlottat hivatalos személy elleni erőszak büntette és más bűncselekmények miatt – mint többszörös visszaesőt – halmazati büntetésül 2 év 6 hónap fegyházbüntetésre, 4 év közügyektől eltiltásra és 3 év járművezetéstől eltiltásra ítélte. A II. rendű vádlott a szabadságvesztés büntetést 2010. március 10. napjával töltötte ki {elsőfokú ítélet [13] bekezdés}.

[92] Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben jelenleg a Kecskeméti Törvényszéken 20.B.516/2022. szám alatt költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt büntetőeljárás van folyamatban {elsőfokú ítélet [13] bekezdés}.

[93] Terhelt4 V. rendű vádlottal szemben jelenleg a Kecskeméti Törvényszéken 20.B.516/2022. szám alatt költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt büntetőeljárás van folyamatban {elsőfokú ítélet [16] bekezdés}.

[94] Terhelt7 VIII. rendű vádlott **büntetlen előéletű** {elsőfokú ítélet [19] bekezdés}, erre figyelemmel az ítéltábla mellőzte az elsőfokú ítélet [20] bekezdésében hivatkozott elítélés feltüntetését.

[95] kft.2 2024. március 28. napján törlésre került a cégnyilvántartásból {elsőfokú ítélet [27] bekezdés}.

[96] A cég_2. 2023. december 9. napján törlésre került a cégnyilvántartásból {elsőfokú ítélet [44] bekezdés}.

[97] A kft 2023. június 16. napján törlésre került a cégnyilvántartásból {elsőfokú ítélet [51] bekezdés}.

[98] kft.2 és a cég_2 a tanú8 III. rendű vádlott ügyvezetése alatt álló kft_3 is fogadott be valótlan tartalmú számlákat hibajavítók értékesítéséről {elsőfokú ítélet [83] bekezdés – ld. elsőfokú ítélet [91] bekezdésében rögzített táblázat adatai}.

[99] Az elsőfokú ítélet [85] bekezdésének utolsó sorában a cég_3 ügyvezetőjének neve helyesen tanú1.

[100] Az elsőfokú ítélet több esetben is tévesen tartalmazza a Terhelt6 VII. rendű vádlott vezetése alatt álló gazdasági társaság nevét, amely helyesen cég2 {elsőfokú ítélet [87], [143], [144], [151], [152], [302] és [452] bekezdés}.

[101] Az elsőfokú ítélet [91] bekezdésében feltüntetett táblázatban

- a 268943 sorszámú (2013. január 8-i keltezésű) számla adatai közül az ÁFA alapjának összege helyesen **11.520.000, - Ft**,

- a 9/2023. sorszámú (2013. június 26-i keltezésű) számla adatai közül az ÁFA összege helyesen **1.052.296, - Ft**,

- a 430364 sorszámú (2013. szeptember 16-i keltezésű) számla adatai közül az ÁFA összege helyesen **1.628.279, - Ft**,

· a 13/2014 sorszámú (2014. március 14-i keltezésű) számla adatai közül az ÁFA összege helyesen **1.877.147, - Ft**,

· a 2015 novemberében kibocsátott számlák összesítő sorában az évszám helyesen **2015**.

[102] Terhelt1 I. rendű vádlott kft.2 és a cég_2 által befogadott bizonylatok jelentős részét – helyesen – **valós** uniós értékesítés látszatát keltve számlázta tovább a szlovák honosságú gazdasági társaságok részére {elsőfokú ítélet [94] és [117] bekezdés}.

[103] kft.2 2014. december havi ÁFA bevallásának benyújtására helyesen 2015. **február** 20. napján került sor {elsőfokú ítélet [95] bekezdés}.

[104] A cég_2. kft.2 által 2016. január 12. napján kiállított 2016/00002. sorszámú számla ÁFA tartalmának adóbevallásban történő szerepeltetésével, illetve az adólevonási jog jogosulatlan gyakorlása folytán – helyesen – **1.113.043, - Ft** vagyoni hátrányt okozott {elsőfokú ítélet [102] és [114] bekezdés}. Az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában rögzítettek szerint – egyébként helyesen – minden tekintetben elfogadta az igazságügyi könyvszakértői véleményben foglaltakat, az I/2/a. tényállási pont kapcsán megállapított vagyoni hátrány összege ugyanakkor eltért a szakvéleményben foglaltaktól, az eltérésnek ugyanakkor a törvényszék nem adta indokát. Erre figyelemmel az ítéltábla a szakértő által kimunkált vagyoni hátrány összegét vette figyelembe [nyomozati iratok I. kötet 871., 873., 889. és 943. o.].

[105] Az elsőfokú ítélet [103] bekezdésében feltüntetett táblázatban a 7640925 sorszámú (2015. szeptember 11-i keltezésű) számla bruttó értékének összege helyesen **1.858.636, - Ft**.

[106] Az elsőfokú ítélet [105] bekezdéséből az ítéltábla mellőzte egyrészt a 2016. adóévre történő utalást, másrészt pedig a 2015. II. negyedévre vonatkozó adóbevallás feltüntetését. Ennek indoka, hogy a nyomozás során beszerzett igazságügyi könyvszakértői vélemény a vagyoni hátrány összegét a 2015. III. negyedévre benyújtott adóbevallásban szerepeltetett 7640925 sorszámú számla ÁFA tartalmához kötötte [nyomozati iratok I. kötet 865. o.]. Az ítéltábla ugyanezen okból akként helyesbítette az elsőfokú ítélet [106] bekezdését, hogy a vagyoni hátrány bekövetkezésére helyesen a **2015. adóévben** került sor.

[107] A cég4 nevében 2013. október 9. napján a társaság **2013. III. negyedéves** adóbevallásának benyújtására került sor [elsőfokú ítélet [108] bekezdés].

[108] Terhelt5 VI. rendű vádlott a valótlan tartalmú költségnyomozati iratok I. kötet 871., 873., 889. és 943. o.].

[109] Terhelt7 VIII. rendű vádlott a valótlan tartalmú költségnyomozati iratok I. kötet 871., 873., 889. és 943. o.].

[110] Az elsőfokú ítélet [115] bekezdésében feltüntetett táblázatban a 2015 szeptemberében kibocsátott számlák összesítő sorában az ÁFA összege helyesen **1.918.365, - Ft.**

[111] Az elsőfokú ítélet [119] bekezdésének utolsó sorában kivételként feltüntetett első hónap helyesen 2015. **október.**

[112] Az elsőfokú ítélet [123] bekezdésében Terhelt1 rendűsége helyesen **I. rendű** vádlott.

[113] A II/2/a. tényállási pontot érintően a cég_2. **2015.** adóévben negyedéves gyakoriságú adóbevallások benyújtására volt köteles; Terhelt4 V. rendű vádlott a társaság **2015. III. negyedéves** adóbevallását **2015. október 20. napján** nyújtotta be az illetékes adóhatóságnál; a 894.150, - Ft összegű vagyoni hátrány pedig **2015. III. negyedévére** nézve keletkezett {elsőfokú ítélet [127] bekezdés}. A fenti helyesbítések indoka, hogy az igazságügyi könyvszakértői véleményben foglaltak alapján a vagyoni hátrány a 2015. szeptember 18. napján kiállított 26/2015. sorszámú számla ÁFA tartalmának jogosulatlan levonásba helyezésével összefüggésben következett be [nyomozati iratok I. kötet 873. o.].

[114] Az ítéltábla mellőzte az elsőfokú ítélet [129] bekezdéséből a 2015. október havi és 2016. I. negyedéves adóbevallások benyújtási időpontjának feltüntetését, és erre figyelemmel ugyancsak mellőzte az elsőfokú ítélet [130] bekezdéséből a 2015. adóévre történő utalást. Ennek indoka szintén az, hogy az igazságügyi könyvszakértői vélemény alapján a vagyoni hátrány a 2015. augusztus 6. napján kiállított 22/2015. sorszámú számla ÁFA tartalmának jogosulatlan levonásba helyezésével összefüggésben következett be [nyomozati iratok I. kötet 877-879. o.].

[115] A II/2/a. és II/2/b. tényállási pontokban rögzített vagyoni hátrányok összesített összege helyesen **1.645.992, - Ft** azzal, hogy azok helyesen **2015.** adóévben következtek be {elsőfokú ítélet [131] bekezdés}.

[116] Az ítéltábla mellőzte az elsőfokú ítélet [137] bekezdéséből a 2014. július, 2014. november és 2014. december havi, valamint a 2015. I. negyedéves adóbevallások benyújtási időpontjának feltüntetését, és erre figyelemmel ugyancsak mellőzte az elsőfokú ítélet [138] bekezdéséből a 2015. adóévre történő utalást. Ennek indoka az igazságügyi könyvszakértői vélemény azon megállapítására vezethető vissza, hogy a vagyoni hátrány a 2014. augusztus 27. napján kiállított 90/2014. sorszámú számla ÁFA tartalmának jogosulatlan levonásba helyezésével összefüggésben következett be [nyomozati iratok I. kötet 867-869. o.].

[117] Terhelt7 VIII. rendű vádlott kft.2 és a cég_2 által a cég_2 részére kibocsátott valótlan tartalmú bizonylatok ÁFA tartalmának jogosultan levonásba helyezésével összefüggésben mindösszesen – helyesen – **3.761.175, - Ft** vagyoni hátrányt okozott {elsőfokú ítélet [139] bekezdés}.

[118] Az ítéltábla mellőzte az elsőfokú ítélet [141] bekezdéséből a 2014. július, 2014. december, 2015. január-február és 2015. december, valamint a 2016. január-június havi

adóbevallások benyújtási időpontjának feltüntetését, és erre figyelemmel 2014-2015. adóévekre helyesbítette az elsőfokú ítélet [142] bekezdésében feltüntetett elkövetési időszakot. Ennek indoka, hogy az igazságügyi könyvszakértői vélemény alapján a vagyoni hátrány a 2014. augusztus-október és 2015. március-november hónapokban kiállított számlák ÁFA tartalmának jogosulatlan levonásba helyezésével összefüggésben következett be [nyomozati iratok I. kötet 881-887. o.].

[119] A Kecskeméti Törvényszék a 2021. november 15. napján kihirdetett 5.B.244/2018/154/II. számú végzésével terhelt_9 IX. rendű vádlott vonatkozásában a büntetőügyet elkülönítette, és azt az ugyanezen a napon meghozott – helyesen – 5.B.244/2018/154/III. számú végzésével felfüggesztette {elsőfokú ítélet [142] bekezdés}.

[120] Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott a valótlan tartalmú számlák kiállításával és rendelkezésre bocsátásával a cég_2. és a Terhelt12 vonatkozásában Terhelt4 V. rendű vádlott részére mindösszesen – helyesen – **1.645.992, - Ft** erejéig nyújtottak segítséget {elsőfokú ítélet [144] bekezdés – ld. elsőfokú ítélet [131] bekezdésének helyesbítése}.

[121] Az elsőfokú ítélet [145] bekezdésében feltüntetett táblázatban az 5/2014. sorszámú (2014. február 11-i keltezésű) számla bruttó értékének összege helyesen **1.907.242, - Ft**.

[122] Terhelt1 I. rendű vádlott kft.2 és a cég_2 által a cég_2. és a Terhelt12 részére kiállított valótlan tartalmú számlák átadásával mindösszesen – helyesen – **2.759.035, - Ft** erejéig nyújtott segítséget Terhelt4 V. rendű vádlottnak; míg a cég_2 részére kiállított valótlan tartalmú számlák átadásával mindösszesen – helyesen – **3.761.175, - Ft** erejéig nyújtott segítséget Terhelt7 VIII. rendű vádlottnak {elsőfokú ítélet [151] bekezdés}.

[123] Terhelt2 II. rendű vádlott a cég_2 vonatkozásában mindösszesen – helyesen – **3.761.175, - Ft** erejéig nyújtott segítséget Terhelt7 VIII. rendű vádlottnak; míg a cég_2. és a Terhelt12 vonatkozásában mindösszesen – helyesen – **4.421.523, - Ft** erejéig nyújtott segítséget Terhelt4 V. rendű vádlottnak {elsőfokú ítélet [152] bekezdés}.

[124] Terhelt4 V. rendű vádlott a valótlan tartalmú számlák felhasználásával a cég_2. és a Terhelt12 vonatkozásában mindösszesen – helyesen – **4.421.523, - Ft** vagyoni hátrányt okozott {elsőfokú ítélet [155] bekezdés}.

[125] Terhelt7 VIII. rendű vádlott a valótlan tartalmú számlák felhasználásával a cég_2 vonatkozásában mindösszesen – helyesen – **3.761.175, - Ft** vagyoni hátrányt okozott {elsőfokú ítélet [158] bekezdés}.

[126] A cég5 vonatkozásában felmerült vagyoni hátrány – helyesen – a 2014-2015. adóévekben merült fel {elsőfokú ítélet [159] bekezdés}.

[127] A fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel immár megalapozottá vált tényállás alapján az elsőfokú bíróság többnyire helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére.

[128] Helyesen járt el a törvényszék, amikor – a Btk. 2. §-ában foglaltakra figyelemmel – megvizsgálta az elbírálás időpontjában hatályos és a vádlottakra nézve kedvezőbb elbírálás lehetőségét biztosító büntető törvény esetleges alkalmazhatóságát, az ezzel kapcsolatos álláspontja azonban részben téves, az ezzel összefüggésben kifejtett indokolás pedig hiányos volt.

[129] A Btk. 2021. január 1. napjától hatályos 462. § (3) bekezdése alapján nem valósul meg bűncselekmény, illetve vámszabálysértés valósul meg, ha a költségvetési csalással okozott vagyoni hátrány az ötszázezer forintot nem haladja meg. Ezzel egyidejűleg a Btk. 396. § (2) bekezdése hatályát veszítette. Ebből következően, 2021. január 1. napjától kezdődően a költségvetési csalás bűncselekménye csak abban az esetben valósul meg, ha a vagyoni hátrány meghaladja az 5.000.000, - Ft-ot [Btk. 396. § (3) bekezdés a) pont], vagy az 500.000, - Ft-ot meghaladó vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalást üzletszerűen vagy bűnszövetségben követik el [Btk. 396. § (3) bekezdés b) pont]. Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú ítélet [486] bekezdésének ezzel ellentétes megállapításait mellőzte.

[130] A fentiekben kifejtett indokokra figyelemmel az ítéltábla a fellebbezésekkel érintett vádlottak közül Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottat az ellenük – egyezően – 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, 1 esetben (2) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat, 1 esetben (2) bekezdés b) pont] miatt emelt vád alól – a Be. 566. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott ok miatt, mivel a cselekmény nem bűncselekmény – felmentette {I/2/b. tényállási pont (kft) és I/2/c. tényállási pont (cég4)}.

[131] Miként arra átiratában a fellebbviteli főügyészség képviselője is utalt, az elsőfokú bíróság ítélete Terhelt3 IV. rendű vádlott vonatkozásában 2023. május 22. napján, míg Terhelt5 VI. rendű vádlott vonatkozásában 2023. június 9. napján jogerőre emelkedett.

[132] A Be. 590. § (11) bekezdése alapján ugyanakkor a másodfokú bíróság a fellebbezéssel nem érintett vádlottat felmenti, a bűncselekményének enyhébb minősítése folytán törvénysértően súlyos büntetését, illetve a vele szemben büntetés helyett alkalmazott intézkedést enyhíti, vagy az elsőfokú bíróság ítéletének rá vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezi, és vele szemben az eljárást megszünteti vagy az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha a fellebbezéssel érintett vádlott tekintetében is ugyanígy határoz. E rendelkezés alkalmazásához két feltételnek kell együttesen érvényesülnie. Egyrészt a fellebbezéssel érintett és nem érintett terhelték terhére megállapított bűncselekmény között összefüggő oknak kell fennállnia, másrészt a jogerő feloldására kizárólag a fellebbezéssel nem érintett terhelt javára kerülhet sor [BH2019. 220.].

[133] Jelen ügy kapcsán a (rész)jogerő feloldásának hivatkozott feltételei Terhelt3 IV. rendű és Terhelt5 VI. rendű vádlott vonatkozásában teljesültek, mivel egyrészt a bűncselekmények közötti összefüggő ok léte – a cselekmények tekintetében fennálló tettesi [Terhelt3 IV. rendű és Terhelt5 VI. rendű vádlott], illetve bűnsegédi elkövetésre [Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott] figyelemmel – megállapítható, másrészt a döntés a fellebbezéssel nem érintett vádlottak felmentését eredményezi.

[134] Mindezek alapján tehát az ítéltábla Terhelt3 IV. rendű vádlottat az ellene 1 rendbeli költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (2) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat], míg Terhelt5 VI. rendű vádlottat az ellene költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (2) bekezdés b) pont 1. fordulat] miatt emelt vád alól – ugyancsak a Be. 566. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott ok miatt, mivel a cselekmény nem bűncselekmény – felmentette.

[135] A Terhelt5 VI. rendű vádlott vonatkozásában meghozott felmentő rendelkezéssel összefüggésben megjegyzést érdemel, hogy az irányadó tényállás I/2/c.) tényállási pontja szerint a VI. rendű vádlott ügyvezetése alatt álló cég4 egy valótlan tartalmú számlát fogadott be, melynek ÁFA tartalmát a 2013. III. negyedéves adóbevallásban szerepeltette, annak alapján pedig a fizetendő ÁFA összegét jogosulatlanul csökkentette. Ilyen körülmények mellett ugyanakkor az üzletszerű elkövetés – a Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pontjában írt törvényi feltételek hiányában – nem állapítható meg, ezért az ítéltábla Terhelt5 VI. rendű vádlottat a cselekmény törvényes minősítéséhez igazodó vád alól mentette fel. A másodfokú bíróság – ugyancsak az I/2/c) tényállási ponthoz kapcsolódóan – azt is szükségesnek tartja megjegyezni, hogy az előzőekben írtakból következően a VI. rendű vádlott terhére megállapított közbizalom elleni bűncselekmény sem minősül folytatólagosan elkövetettnek, ezen cselekmény eltérő – törvényes – minősítésére ugyanakkor az ítéltáblának nem volt törvényes lehetősége.

[136] A Be. 590. § (11) bekezdésének hivatkozott rendelkezése alapján ugyanis a fellebbezéssel nem érintett vádlott esetében – összefüggő ok megléte esetén is – kizárólag felmentésre, hatályon kívül helyezésre, illetve az eljárás megszüntetésére kerülhet sor.

[137] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú ítélet [486] bekezdésében az I/2/b. tényállási pont kapcsán hivatkozott elkövetési időpont elírásra került, mivel az helyesen 2016. január **19.** napja, mindennek ugyanakkor az alkalmazandó büntető törvény meghatározása körében nem volt érdemi jelentősége.

[138] Az időbeli hatállyal kapcsolatos vizsgálatot az ítéltábla maga is elvégezte, és ennek alapján megállapította, hogy mivel a pénzbüntetés egy napi tételének összegét illetően [Btk. 50. § (3) bekezdés] az elbírálás időpontjában hatályos büntető törvény kifejezetten hátrányosabb rendelkezéseket tartalmaz, ezért erre is figyelemmel Terhelt6 VII. rendű és Terhelt7 VIII. rendű vádlott vonatkozásában továbbra sincs helye az elbíráláskori büntető törvény alkalmazásának.

[139] A törvényszék helytállóan járt el akkor is, amikor – az 1/1999. Büntető jogegységi határozatban írtak alapján – vizsgálat tárgyává tette azt, hogy a költségvetési csalás bűncselekményét tartalommal kitöltő keretjogszabályokban bekövetkezett esetleges változásra figyelemmel a cselekmények büntethetősége nem szűnt-e meg. Az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatos megállapításaival az ítéltábla egyetértett, miként azonban arra átiratában a fellebbviteli főügyészség képviselője helyesen hivatkozott, az elsőfokú ítélet indokolásának ezen része kiegészítésre szorult az elkövetés időpontjában hatályos, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény vonatkozó rendelkezéseivel [26. § (1) bekezdés, 31. § (1), (6), (12)-(13) bekezdés, 35. § (1) bekezdés].

[140] Ami a fellebbezésekkel érintett vádlottak terhére megállapított további bűncselekmények minősítését illeti, az irányadó tényállás szerint Terhelt1 I. rendű vádlott az elkövetés időszakában egy ideig ügyvezetője, tehát törvényes képviselője volt a cég6-nek, mely időszakban a társaság szintén valótlan tartalmú bizonylatokat fogadott be, melyek ÁFA tartalmát az adóbevallásaiban szerepeltette {elsőfokú ítélet [27] bekezdés és [91] bekezdésben feltüntetett táblázatban szereplő utolsó két számla}. Ennek megfelelően tehát helyesbítésre szorult az elsőfokú ítélet [508] bekezdése. A töretlenül érvényesülő bírói gyakorlat szerint a költségvetési csalás tettese csak olyan személy lehet, aki az adókötelezettség szempontjából jelentős tény (adat) valótlan előadásával, elhallgatásával vagy más magatartással a hatóságot adóbevételek csökkentését eredményezően megtéveszti [BH2017. 139. és BH2010. 290.].

[141] Figyelemmel arra, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott kft.2 működését érintő időszak egy részében a társaság vezető tisztségviselője volt, ezért ezen – önálló tettesként megvalósított – cselekvősége kihat a cselekmény egészének minősítésére. Mindezek alapján az ítéltábla Terhelt1 I. rendű vádlott I/1. és II/1. tényállási pontban rögzített [cég6. és cég_2 működését érintő] cselekvőségét a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulatába ütköző és az (5) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulata szerint minősülő és büntetendő költségvetési csalás büntetettének minősítette. Mindennek kihatása volt kft.2 működésével összefüggésben megvalósuló közbizalom elleni bűncselekmény minősítésére is, ez esetben tehát szintén téves volt annak közvetett tettesi elkövetésként történő minősítése.

[142] Miként arra az ítéltábla a fentiekben – a cég7-t érintően Terhelt5 VI. rendű vádlott cselekvősége körében – már utalt, a gazdasági társaság egy fiktív számlát fogadott be a cég6-től, melynek alapján a társaság 2013. III. negyedéves adóbevallása tartalmazott valótlan adatot. Erre figyelemmel tehát tévedett a törvényszék, amikor Terhelt1 I. rendű vádlott bűnsegédi közreműködését folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének minősítette, a folytatólagosság Btk. 6. § (2) bekezdésében rögzített törvényi feltételei ugyanis nem valósultak meg.

[143] Az előzőekben kifejtettekre figyelemmel tehát az ítéltábla Terhelt1 I. rendű vádlott bűncselekményeit

5 rendbeli költségvetési csalás büntetettének minősítette, amely

- 3 esetben bűnsegédként elkövetett, a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulatába ütközik és a (3) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulata szerint minősül [1 rendbeli az I/2/a., II/2/a. és II/2/b. (cég_2 és Terhelt12); 1 rendbeli az I/2/d. és II/2/d. (cég_2); 1 rendbeli a II/2/c. (cég2)];

- 1 esetben bűnsegédként elkövetett, a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulatába ütközik és a (4) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulata szerint minősül [II/2/e. (cég8.)]

- 1 esetben a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulatába ütközik és az (5) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulata szerint minősül [I/1. és II/1. (cég6. és cég_2];

továbbá 9 rendbeli a Btk. 345. §-ába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő hamis magánokirat felhasználása vétségének [Btk. 345. §] minősítette, amely

- 1 esetben önálló tettesként és folytatólagosan elkövetett [I/1. (cég6.)];
- 1 esetben közvetett tettesként és folytatólagosan elkövetett [II/1. (cég_2)];
- 7 esetben bűnsegédként és ebből 5 esetben folytatólagosan elkövetett [1 rendbeli folytatólagos: I/2/a. és II/2. a. (cég_2.), 1 rendbeli folytatólagos: I/2/b. (kft), 1 rendbeli: I/2/c. (cég4), 1 rendbeli folytatólagos: I/2/d. és II/2/d. (cég_2), 1 rendbeli: II/2/b. (Terhelt12), 1 rendbeli folytatólagos: II/2/c. (cég2) és 1 rendbeli folytatólagos: II/2/e. (cég8.)].

[144] Az elsőfokú bíróság Terhelt2 II. rendű vádlott további – tehát a korábbiakban írtak szerinti felmentő rendelkezésekkel nem érintett – cselekményeit törvényesen minősítette azzal, hogy a Btk. 396. § (5) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulata szerint minősülő és büntetendő költségvetési csalás büntette vonatkozásában az elsőfokú ítélet [520] bekezdésében felhívott tényállási pontok helyesen: I/1. (cég6.) és **II/1. (cég_2)**.

[145] Ami a Terhelt4 V. rendű vádlott terhére megállapított cselekmények minősítését illeti, az ítéltábla egyetértett a fellebbviteli főügyészség képviselőjének azon okfejtésével, mely szerint a költségvetést károsító bűncselekmény minősítése nem felel a büntető anyagi jog szabályainak.

[146] Ennek indoka, hogy az V. rendű vádlott ügyvezetése alatt álló társaságok [cég_2. és Terhelt12] működésével összefüggésben okozott vagyoni hátrány összesített összege 4.421.523,- Ft. Márpedig a vagyoni hátrány ötszázezer-egy és ötmillió forint között nagyobb [Btk. 459. § (6) bekezdés b) pont], erre figyelemmel tehát a költségvetést károsító bűncselekmény helyes minősítése – az okozott vagyoni hátrány összegére figyelemmel – a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulatába ütköző és a **(3) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulata** szerint minősülő és büntetendő költségvetési csalás büntette.

[147] Terhelt4 V. rendű vádlott esetében a közbizalom elleni bűncselekmények minősítése sem felelt meg maradéktalanul a büntető anyagi jog szabályainak. Az irányadó tényállás szerint ugyanis a cég_2. előbb 2014. április 4. napján [2014. I. negyedév – III. tényállási pont] és 2014. július 20. napján [2014. II. negyedév – III. tényállási pont], majd ezt követően – a helyesbített tényállás szerint – csak 2015. október 20. napján [2015. III. negyedév – II/2/a. tényállási pont] és 2016. április 20. napján [2016. I. negyedév – I/2/a. tényállási pont] nyújtott be valótlan tartalmú adóbevallást. A fenti két releváns időszak között ugyanakkor már több, mint 1 éves időszak telt el, melyre figyelemmel a folytatólagosság törvényi feltételeként megjelölt rövid időközönként történő elkövetés nem állapítható meg.

[148] A másodfokú bíróság által helyesbített és ekként irányadó II/2/b. tényállási pont alapján a Terhelt12 működésével összefüggésben bekövetkezett vagyoni hátrány – az igazságügyi könyvszakértői véleményben kifejtettek szerint – a 2015. augusztus havi valótlan tartalmú adóbevallásban szerepeltett fiktív számla ÁFA tartalmához köthető. Ez esetben tehát

szintén csak egy valótlan tartalmú adóbevallás benyújtására került sor, vagyis erre figyelemmel szintén nincs helye a folytatólagos elkövetés megállapításának.

[149] Mindezek alapján az ítéltábla Terhelt⁴ V. rendű vádlott közbizalom elleni bűncselekményeit 3 rendbeli – 2 esetben folytatólagosan elkövetett – a Btk. 345. §-ába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő hamis magánokirat felhasználása vétségének minősítette [1 rendbeli folytatólagos cég_2. (I/2/a. és II/2/a), 1 rendbeli Terhelt¹² (II/2/b.), 1 rendbeli folytatólagos kft1 (III.)].

[150] Miként pedig arra átiratában a fellebbviteli főügyészség képviselője helyesen hivatkozott, a költségvetési csalással összefüggésben megvalósuló hamis magánokirat felhasználása vétségének rendbelisége az adójogi jogviszonyok számához igazodik azzal, hogy a hamis magánokirat felhasználása folytatólagosan elkövetett, ha a hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú – ugyanazon vagy több – magánokiratot, ugyanazon jogviszonyból származó jog vagy kötelezettség létezésének, megváltoztatásának vagy megszűnésének bizonyítására többször használják fel, és a folytatólagosság egyéb törvényi feltételei is fennállnak [36/2007. BK vélemény].

[151] Az elsőfokú bíróság Terhelt⁶ VII. rendű és Terhelt⁷ VIII. rendű vádlott cselekményeit törvényesen minősítette.

[152] Ami a büntetés kiszabását illeti, az elsőfokú bíróság által számba vett bűnösségi körülmények korrekcióra szorultak az alábbiak szerint.

[153] Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott javára enyhítő körülményként azt, hogy hosszú ideje állnak büntetőeljárás hatálya alatt, ezzel összefüggésben ugyanakkor a törvényszék csak a bírósági eljárás hosszára utalt, e körben azonban indokolt figyelembe venni a nyomozás megalapozott gyanú közlését követő időszakát is.

[154] Az ítéltábla valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott vonatkozásában mellőzte a költségvetést károsító bűncselekmények elszaporodottságának súlyosító körülményként történő értékelését. Ennek indoka, hogy a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. BK vélemény III/11. pontja értelmében az elszaporodottság csak akkor értékelhető súlyosító hatásúként, amennyiben a köztudomás szerint az ügyben elbírált vagy az ahhoz hasonló bűncselekmények száma *az elkövetéskor a korábbi időszakhoz képest lényeges emelkedést mutat*, vagy ha *a számuk az adott területen lényegesen magasabb volt az átlagosnál*. A hivatkozott kritériumoknak megfelelő adat ugyanakkor az eljárás során nem merült fel, és arról a másodfokú bíróságnak sem volt hivatalos tudomása.

[155] A folytatólagos elkövetés helyesen csak a közbizalom elleni bűncselekmények tekintetében értékelhető súlyosító körülményként.

[156] Az ítéltábla – valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott esetében – további súlyosító körülményként értékelte, hogy a költségvetési csalás két oknál (bűnszövetség és üzletszerűség) fogva is súlyosabban minősül [56/2007. BK vélemény III/5. pont].

[157] A másodfokú bíróság Terhelt2 II. rendű vádlott esetében a büntetett előélete helyett a többszörös visszaesést megalapozó elítélésein túli további elítéléseit tekintette súlyosító körülménynek [56/2007. BK vélemény II/2.].

[158] Terhelt4 V. rendű vádlott vonatkozásában további súlyosító körülmény, hogy a költségvetési csalással okozott vagyoni hátrány a felső határhoz közelít [56/2007. BK vélemény III/3.], valamint a többszörös bűnhalmazat [56/2007. BK vélemény III/6.].

[159] A bűnsegédi bűnrészesség Terhelt1 I. rendű vádlott esetében ugyancsak enyhítő körülményként értékelendő [56/2007. BK vélemény III/5.].

[160] A jogerővel érintett Terhelt3 IV. rendű és Terhelt5 VI. rendű vádlott vonatkozásában a részbeni felmentésükre figyelemmel szükségessé vált esetükben a büntetés felülvizsgálata is, melyre figyelemmel az ítéltábla az alábbi büntetéskiszabási körülményeket rögzítette.

[161] Terhelt3 IV. rendű vádlott tekintetében enyhítő körülmény az időmúlás és az, hogy hosszú ideje áll büntetőeljárás hatálya alatt; a büntetlen előélete; az, hogy a költségvetést károsító bűncselekményt és 1 rendbeli hamis magánokirat felhasználásának vétségét bűnsegédként valószínűsította meg; valamint az, hogy a költségvetési csalással okozott vagyoni hátrány esetében az alsó határhoz közelít. Súlyosító körülményként értékelendő ugyanakkor a költségvetési csalás vonatkozásában a cselekmény kétszeres minősülése; a közbizalom elleni bűncselekmény folytatólagos elkövetése; továbbá többszörös halmazat.

[162] Az ítéltábla Terhelt5 VI. rendű vádlott javára enyhítő körülményként értékelte az időmúlást és azt, hogy hosszú ideje áll büntetőeljárás hatálya alatt; büntetlen előéletét; valamint azt, hogy két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Súlyosító körülmény ugyanakkor a közbizalom elleni bűncselekmény – jogerős ítélet szerinti – folytatólagos elkövetése.

[163] A másodfokú bíróság a fellebbezésekkel érintett vádlottak vonatkozásában az így kiegészített és helyesbített, míg Terhelt3 IV. rendű és Terhelt5 VI. rendű vádlott esetében az ekként megállapított büntetéskiszabási körülmények alapján bírálta felül a velük szemben kiszabott büntetéseket.

[164] Elöljáróban rögzíteni szükséges, hogy az elsőfokú bíróság Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott esetében tévesen állapította meg az irányadó büntetési tételkeretet, hiszen Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában ez 5 évtől **15 évig** terjedő szabadságvesztés, melyre figyelemmel a büntetési tétel középmértéke **10 év**; míg Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában 5 évtől **22 év 6 hónapig** terjedő szabadságvesztés, melyre figyelemmel a büntetési tétel középmértéke **13 év 9 hónap** {elsőfokú ítélet [533] bekezdés}.

[165] A törvényszék helyesen állapította meg azt, hogy a büntetési célok Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás, továbbá a II. rendű vádlott esetében foglalkozástól eltiltás kiszabásával biztosíthatók, és azt is helytállóan ismerte fel, hogy az igen jelentős időmúlásra

figyelemmel a szabadságvesztés tartamának meghatározása körében helye van az ún. enyhítő rendelkezések alkalmazásának [Btk. 82. § (1) bekezdés és (2) bekezdés b) pont, a II. rendű vádlott esetében pedig a Btk. 89. § (2) bekezdése alapján is]. Az ítéltábla álláspontja szerint a szabadságvesztés és közügyektől eltiltás I. és II. rendű vádlottak esetében azonos tartamban történő megállapítása nem járt a belső arányosság követelményének megsértésével, a büntetések tartama ugyanakkor mindkét vádlott esetében eltúlzottan enyhe, ezért – a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezésben kifejtetteket osztva – a másodfokú bíróság a Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát, míg a Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés, közügyektől eltiltás és gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás tartamát egyaránt 4 évre súlyosította.

[166] Az irányadó tényállás szerint Terhelt1 I. rendű vádlott – részben – kft.2 vezető tisztségviselőjeként, ekként foglalkozása felhasználásával, szándékosan valósította meg a terhére rótt bűncselekményeket, ezért az ítéltábla 4 évi időtartamra őt is eltiltotta a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozás gyakorlásától [Btk. 52. § (1) bekezdés b) pont, Btk. 53. § (1)-(2) bekezdései, Btk. 54. § a) pont].

[167] Az elsőfokú bíróság Terhelt1 I. rendű vádlott esetében helytállóan állapította meg a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát, tévedett ugyanakkor a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjában meghatározásakor. Figyelemmel arra, hogy az I. rendű vádlott – a törvényszék által egyébként helyesen rögzítettek szerint – visszaesőként valósította meg a terhére rótt bűncselekményeket, ezért a Btk. 38. § (2) bekezdés b) pontja alapján legkorábban a szabadságvesztés büntetés $\frac{3}{4}$ részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[168] Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor Terhelt2 II. rendű vádlottat kizárta a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből. A törvényszék a II. rendű vádlott esetében – a Btk. 35. § (2) bekezdésének helyes alkalmazásával – eggyel enyhébb végrehajtási fokozatot [fegyház helyett börtön] állapított meg, erre figyelemmel azonban Terhelt2 II. rendű vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés $\frac{3}{4}$ részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható [Btk. 38. § (2) bekezdés b) pont]. Az elsőfokú bíróság által hivatkozott Btk. 38. § (4) bekezdés a) pontja szerint ugyanis a többszörös visszaeső csak abban az esetben nem bocsátható feltételes szabadságra, ha a szabadságvesztést fegyház fokozatban kell végrehajtani.

[169] Helyesen ítélte meg úgy a törvényszék, hogy a büntetési célok Terhelt3 IV. rendű vádlott esetében végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabásával hatékonyan biztosíthatók, az ítéltábla pedig – még a részbeni felmentésre is figyelemmel – mind a szabadságvesztés, mind pedig a felfüggesztés próbaidejét arányosnak találta azzal, hogy az ún. enyhítő rendelkezések alkalmazásának a IV. rendű vádlott esetében is helye volt [Btk. 82. § (1) bekezdés és (2) bekezdés c) pont].

[170] Terhelt4 V. rendű vádlott esetében a terhére megállapított legsúlyosabb bűncselekmény enyhébb minősülésére figyelemmel az irányadó büntetési tételkeret 1 évtől 7 év 6 hónapig terjedő szabadságvesztés, melynek középértéke 4 év 3 hónap. Az ítéltábla az V. rendű vádlott vonatkozásában – a legsúlyosabb cselekményének enyhébb minősüléséből

következően – mind a szabadságvesztés, mind a próbaidő tartamát eltúlzottan súlyosnak találta, ezért azok tartamát a rendelkező részben írtak szerint enyhítette azzal, hogy a szabadságvesztés tartamának meghatározása körében az V. rendű vádlott vonatkozásában is indokoltnak tartotta a büntetés enyhítésére vonatkozó rendelkezések alkalmazását [Btk. 82. § (1) bekezdés és (2) bekezdés d) pont].

[171] Az elsőfokú bíróság elmulasztotta megvizsgálni azt, hogy Terhelt4 V. rendű vádlott érdemes-e az előzetes bírósági mentesítésre. Ezt a vizsgálatot az ítéltábla az V. rendű és egyidejűleg Terhelt3 IV. rendű vádlott vonatkozásában is elvégezte. A 8/2015. (IV. 17.) AB határozat értelmében alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét. Ezzel összefüggésben a másodfokú bíróság megállapította, hogy az általuk elkövetett bűncselekmények jellegére és konkrét tárgyi súlyára figyelemmel sem Terhelt3 IV. rendű, sem pedig Terhelt4 V. rendű vádlott nem érdemes az előzetes bírósági mentesítésre.

[172] A részbeni felmentésére tekintettel Terhelt5 VI. rendű vádlott terhére egy bűncselekmény – folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége – állapítható meg. Az ítéltábla álláspontja szerint viszont az igen jelentős, 10 évet is meghaladó időmúlásra és a VI. rendű vádlott büntetlen előéletére figyelemmel ezen cselekménye az elbíráláskor már olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy az e törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása szükségtelen. Mindezek alapján a másodfokú bíróság Terhelt5 VI. rendű vádlott esetében a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést mellőzte, egyúttal pedig őt megrovásban részesítette. A megrovással az ítéltábla helytelenítését fejezi ki a jogellenes cselekmény miatt, és felszólítja a VI. rendű vádlottat arra, hogy a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől [Btk. 64. § (1) és (2) bekezdés].

[173] A másodfokú bíróság álláspontja szerint Terhelt6 VII. rendű és Terhelt7 VIII. rendű vádlott esetében a törvényszék a büntetés enyhítésére vonatkozó rendelkezések [Btk. 82. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pont és (3) bekezdés] helyes alkalmazásával szabott ki pénzbüntetést azzal, hogy az ítéltábla a pénzbüntetés napi tételeinek számát mindkét vádlott, míg az egynapi tétel összegét Terhelt7 VIII. rendű vádlott vonatkozásában arányosnak találta.

[174] Tévedett ugyanakkor az elsőfokú bíróság, amikor a pénzbüntetés egynapi tételének összegét Terhelt6 VII. rendű vádlott esetében a törvényi minimumot meghaladó összegben állapította meg, hiszen ítéletében maga a törvényszék rögzítette azt, hogy a VII. rendű vádlott jövedelmi és vagyoni viszonyai nem ismertek {elsőfokú ítélet [18] bekezdés}. Erre figyelemmel tehát a másodfokú bíróság a VII. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés egynapi tételének összegét a törvényi minimumra leszállította azzal, hogy az így kiszabott pénzbüntetést kell meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre átváltoztatni.

[175] Terhelt6 VII. rendű vádlottal szemben a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás kiszabását az ítéltábla indokoltnak, annak tartamát pedig arányosnak találta.

[176] Terhelt7 VIII. rendű vádlott fellebbezési tárgyaláson tett nyilatkozatára és az igen jelentős időmúlásra is figyelemmel a másodfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy esetében szükségtelen a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás kiszabása, ezért azt az ítéltábla mellőzte.

[177] Miként arra a tényállás kiegészítése körben a másodfokú bíróság már utalt, a törvényszék ügydöntő határozatának kihirdetése óta eltelt időben kft.2, a cég_2. és a kft törlésre került, ezért esetükben az ítéltábla a vagyonekbevitel elrendelésére vonatkozó rendelkezést mellőzte. Egyúttal észlelte a másodfokú bíróság, hogy a vagyonekbevitel elrendelése körében az elsőfokú bíróság pontatlanul jelölte meg a Terhelt6 VII. rendű vádlott vezetése alatt álló gazdasági társaság megnevezését, ezért a vagyonekbevitelt – helyesen – a **bt-vel** szemben tekintette elrendeltnek. Egyebekben a vagyonekbevitellel kapcsolatos rendelkezések törvényesek és összecsúsztathatóságukban is helyesek voltak, így az e vonatkozásban bejelentett fellebbezések nem vezethettek eredményre.

[178] Észlelte az ítéltábla, hogy a büntügyi költség viseléséről történő rendelkezés során az elsőfokú bíróság egyrészt számítási hibát vétett, másrészt téves jogi álláspontra helyezkedett. Előjáróban rögzíteni szükséges, hogy az elsőfokú bírósági eljárás során mindösszesen 3.801.583, - Ft büntügyi költség merült fel, amelyről jelen eljárásban rendelkezni lehet. Ez alól kivételt képeznek egyrészt a költségjegyzék 51-52. tételszáma alatt bejegyzett szakértői díjak, amelyek terhelt_9 IX. rendű vádlottat érintően merültek fel, az ő vonatkozásában ugyanakkor az eljárás elkülönítésre, majd pedig felfüggesztésre került. Ezen büntügyi költségről jelen eljárásban rendelkezni nem lehet, arra kizárólag a felfüggesztett büntetőeljárásban kerülhet majd sor. Másrészt, a költségjegyzék 110-111. és 114-115. tételszáma alatt felvezetett kirendelt védői díjak bejegyzésére tévesen került sor, mivel a szóban forgó védők a tárgyaláson nem voltak jelen, így részükre kirendelt védői díj megállapítása sem történt meg.

[179] A másodfokú bíróság a valamennyi vádlott által egyetemlegesen viselendő büntügyi költség összegét 509.772,- Ft-ra [költségjegyzék 1. és 51. tételszám]; Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott által egyetemlegesen viselendő büntügyi költség összegét 551.182,- Ft-ra [költségjegyzék 2., 5., 9., 18., 23., 27., 30-31., 41., 46., 52., 57., 62., 68. és 74. tételszám]; Terhelt2 II. rendű vádlott által önállóan viselendő büntügyi költség összegét 165.642,- Ft-ra [költségjegyzék 80., 86., 92., 98. és 104. tételszám]; Terhelt4 V. rendű vádlott által önállóan viselendő büntügyi költség összegét 208.641,- Ft-ra [költségjegyzék 67., 73., 79., 85., 91., 97., 103. és 109. tételszám]; Terhelt6 VII. rendű vádlott által önállóan viselendő büntügyi költség összegét 406.960,- Ft-ra [költségjegyzék 34., 44., 49., 55., 60., 65., 71., 77., 83., 89., 95., 101., 107. és 113. tételszám]; míg Terhelt7 VIII. rendű vádlott által önállóan viselendő büntügyi költség összegét 419.300,- Ft-ra [8., 12., 16., 21., 26., 35., 45., 50., 56., 61., 66., 72., 78., 84., 90., 96., 102. és 108. tételszám] leszállította.

[180] Az ítéltábla Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt4 V. rendű, Terhelt6 VII. rendű és Terhelt7 VIII. rendű vádlottat további 3.819, - Ft büntügyi költség egyetemleges megfizetésére kötelezte [költségjegyzék 22. tételszám].

[181] A másodfokú bíróság Terhelt1 I. rendű vádlott büntügyi költség önálló megfizetésére kötelező rendelkezést mellőzte.

[182] A vádlottat nem lehet kötelezni annak a bűnügyi költségnek a viselésére, amely – nem az ő mulasztása folytán – szükségtelenül merült fel, vagy amelynek viselésére a törvény alapján mást kell kötelezni [Be. 574. § (3) bekezdés]. Erre figyelemmel az állam viseli a költségjegyzék 3-4. tételszáma, valamint a 13., 15. és 36-40. tételszáma alatt bejegyzett bűnügyi költséget, mivel ez utóbbiak a tárgyalás elhalasztására figyelemmel az e körben mulasztással nem érintett vádlottak vonatkozásában merültek fel.

[183] A fentiekben részletezett számításokból következően nyilvánvalóan kitűnik, hogy az elsőfokú bíróság bűnügyi költség viselésével kapcsolatos rendelkezése a (rész)jogerővel érintett terhelt 3la III. rendű, Terhelt3 IV. rendű, Terhelt5 VI. rendű és terhelt 10 X. rendű vádlott vonatkozásában sem felel meg a jogszabályoknak, melynek orvoslása egyszerűsített felülvizsgálati eljárás keretében történhet meg [Be. 671. § 15. pont].

[184] Észlelte az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság által felhívott jogszabályok több esetben kiegészítésre, illetve helyesbítésre szorultak az alábbiak szerint: a bünszövegség jogszabályi alapja helyesen Btk. 459. § (1) bekezdés **2. pontja** {elsőfokú ítélet [512] bekezdés}; Terhelt1 I. rendű vádlott a Btk. 459. § **(1) bekezdés 31. pontja** alapján minősül visszaesőnek, míg Terhelt2 II. rendű vádlott a Btk. 459. § **(1) bekezdés 31/b. pontja** alapján minősül többszörös visszaesőnek {elsőfokú ítélet [528]-[529] bekezdései}; az ítéltábla a büntetés kiszabásával összefüggésben hivatkozik a Btk. 79. §-ára, a Btk. 80. § (1)-(3) bekezdéseire és a Btk. 35. § (1) bekezdésére is; a börtön végrehajtási fokozat jogszabályi alapja a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja {elsőfokú ítélet [534] bekezdés}; a feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos rendelkezés a Btk. 38. § (1) bekezdésén is alapul {elsőfokú ítélet [535] bekezdés}; a próbaidő tartamának meghatározása a Btk. 85. § (2) bekezdésén alapul {elsőfokú ítélet [538] bekezdés}; a pénzbüntetés kiszabására – helyesen – a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése, valamint a Btk. 51. § (1)-(2) bekezdései alapján került sor {elsőfokú ítélet [540] bekezdés}; a foglalkozástól eltiltással érintett vádlottak esetében a büntetés kiszabása a Btk. 53. § (1) bekezdésén és a Btk. 54. § a) pontján is alapul {elsőfokú ítélet [541] bekezdés}; a lefoglalt iratok iratmellékletként történő kezelése a Be. 204. § (2) bekezdésén is alapul {elsőfokú ítélet [543] bekezdés}; az elsőfokú ítélet [544] bekezdésében megjelölt jogszabály pedig helyesen **Be.**

[185] A másodfokú bíróság a törvényszék ítéletének egyéb rendelkezéseit törvényesnek találta.

[186] A fentiekben kifejtett indokokra figyelemmel az ítéltábla a súlyosítás érdekében bejelentett fellebbezést minden tekintetben, a felmentés és enyhítés érdekében bejelentett fellebbezéseket pedig részben alaposnak találta, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét – a Be. 606. § (1) bekezdése alapján eljárva – a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig azt – a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – helybenhagyta.

[187] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék ítéletének bevezető részében szükségtelenül tüntette fel a 2021. május 10-i és május 12-i tárgyalási napokat, mivel ezeken a napokon érdemi tárgyalást nem tartott; elmulasztotta ugyanakkor megjelölni a 2022. február 23-i tárgyalási napot, ezért azt az ítéltábla pótolta annak egyidejű megállapításával, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalára nyilvános tárgyalás alapján került sor.

[188] Az elsőfokú bíróság több vádlott esetében pontatlanul rögzítette az állandó bejelentett lakcímüket, illetve egyes vádlottak személyazonosító igazolványának érvényességi ideje időközben lejárt, ezért azokat a másodfokú bíróság megfelelően helyesbítette.

[189] Észlelte az ítéltábla, hogy az elsőfokú ítélet pénzbüntetés átváltoztatására vonatkozó rendelkezése Terhelt7 VIII. rendű vádlott vonatkozásában nem felelt meg maradéktalanul az irányadó jogszabályi rendelkezésnek, ezért az szintén helyesbítésre szorult.

[190] Figyelemmel arra, hogy a Terhelt2 II. rendű vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezés eredményre vezetett, ezért a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből az ítéltábla a II. rendű vádlottat kötelezte a kirendelt védője díjával összefüggésben felmerült bűnügyi költség megfizetésére; míg ezt meghaladóan a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az állam viseli [Be. 613. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pont].

[191] Az ítélet elleni fellebbezési jog a Be. 615. § (1) és (3) bekezdésén, míg a fellebbezési jog kizárása a Be. 615. § (1)-(2) és (5) bekezdésén alapul.

Szeged, 2024. június 11.

dr. Nagy Erzsébet
a tanács elnöke

dr. Kóbor Jenő
előadó bíró

dr. Katona Dorottya
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.III.1/2024/11. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 5.B.244/2018/221. számú ítéletének *Terhelt4 V. rendű, Terhelt6 VII. rendű és Terhelt7 VIII. rendű vádlottakra* vonatkozó része a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2024. június 11.

dr. Nagy Erzsébet
a tanács elnöke

Z á r a d é k

Az ítélet *Terhelt1 I. rendű vádlott* vonatkozásában 2024. június 14. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Szeged, 2024. június 18.

dr. Kóbor Jenő

bíró

Az ítélet Terhelt I. rendű vádlott vonatkozásában történt záradékát az ítéltábla – saját hatáskörben eljárva – hatályon kívül helyezi.

Szeged, 2024. június 24.

dr. Kóbor Jenő

bíró